

Gert Louter

illustraties collectie AFJ.L

& familie Louter

De Louters van Schoorl

De bazaar van Johannes (Jan) en Elisabeth Louter-Praat, Heereweg 149 Catrijp.

Deze genealogie is een uittreksel van de genealogie die Gert Louter van de Smeerlaan maakte van de familie Louter.

I Johannes Louter
Castricum 1798 -- Castricum 1869
X (3 kinderen)

Maartje Tromp
Castricum -- Castricum 1874

II Gerardus Louter
Castricum 1828 -- Schoorl ?
X (3 kinderen)

Maartje Bakker
Schoorl 1826 -- Schoorl ?

III Johannes (Jan) Louter ①
Schoorl 1855 -- Schoorl 1920
X (8 kinderen)

Elisabeth Praat
Schoorl ? -- Schoorl 1898

IV

Gerardus Louter ②
Schoorl 1885/1951
X (5 kinderen)

Cornelia Louwe
Schoorl 1883 -- Alkmaar 1923

V

Johannes (Jan) Louter ⑧
Schoorl 1911/1993
priester

X (2 kinderen)
Maria Mors
Limmen 1888 -- Schoorl 1976

Maria (Riet) Louter ⑨
Schoorl 1918/2006
X (9 kinderen)
Jacobus Krimp
Schoorl 1916/1986

IV

Jacobus Johannes Louter ⑥
pater **Nerius Louter O.F.M.**
Schoorl 1902-- Warmond 1982

Johannes (Johan) Louter ⑦
Schoorl 1905/1974
X (1 kind)

Catharina Maria van Baar
W'huizen 1907 -- Hoorn 1993

X (2 kinderen)
Gré Leegwater
Oude Niedorp 1841 -- Schoorl 1919

X (7 kinderen)
Maria Ranzijn
Heiloo 1868 -- Schoorl 1935

Petrus Josef Louter ③
Schoorl 1887 -- Alkmaar 1963
X (21 kinderen)

Clazina Dekker
Schoorl 1891 -- Alkmaar 1966

V

Petrus (Piet) Louter ⑩
Schoorl 1928/2024
X (7 kinderen)

Maria (Riet) Dapper
Schoorl 1932/2024

VI

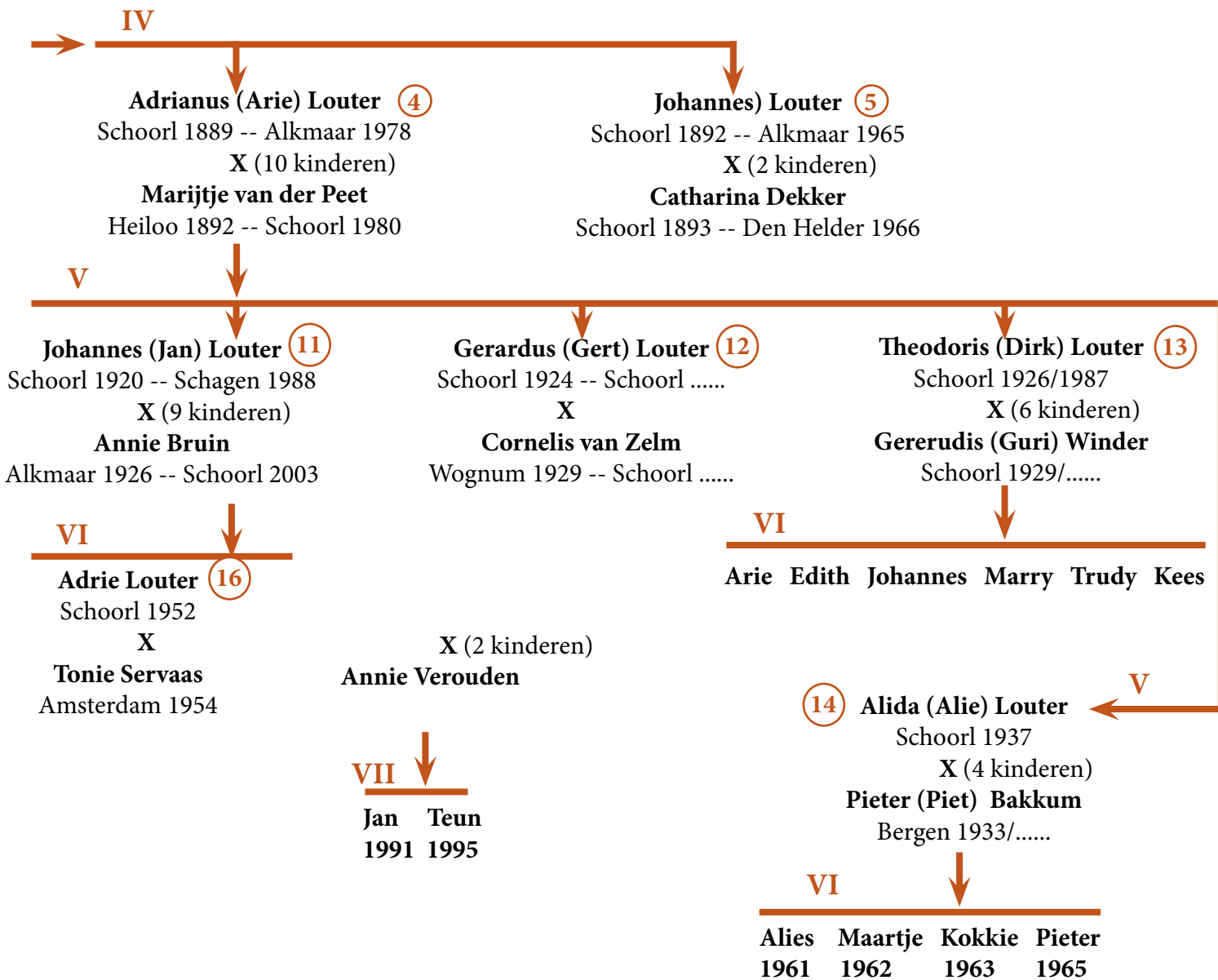
Gerard Stef 1955 **Ria 1956** **Elly 1959** **Jan 1962** **Lizan 1964** **Lucas 1974**

⑰

⑱

⑲

⑳

1

Johannes (Jan) Louter (IIIa)

Schoorl 1855 -- Schoorl 1920

X (8 kinderen)

Elisabeth Praat

Schoorl 1856 -- Schoorl 1898

JAN LOUTER

De opsomming van geboorte en sterfdatum doet vermoeden dat hij heel zijn leven in Schoorl gewoond heeft, maar als u de beschrijving over zijn vader Gerardus Louter gelezen heeft, weet u dat hij nog wel eens verhuisd is met het gezin mee en dat hij op z'n 16e jaar met z'n zus naar Schoorl ging, waarschijnlijk als boerenknecht, veel anders was er niet. Zijn vader verhuisde met z'n tweede vrouw Grietje Leegwater naar Heerhugowaard.

Waar of bij wie Jan Louter allemaal gewerkt heeft, wij weten er niets van. Toen hij op 27-04-1884 met

Elisabeth Praat huwde kwam hij van Oude Niedorp en woonde nauwelijks zes maanden in Schoorl (zie huwelijksakte). Als beroep wordt daar arbeider opgegeven. Toch moet hij al spoedig met zijn winkel en eierhandel begonnen zijn, althans volgens de overgeleverde verhalen.

Het moet wel een zeer actieve man geweest zijn die het zeker niet gemakkelijk gehad heeft. Na ruim 14 jaar huwelijk overleed zijn vrouw op 21-09-1898 en bleef hij met zes kinderen achter. De oudste, Gert was nog maar 13 jaar, Piet 11, Arie 9, Catharina 7, Jan 6 en Klaas nog maar 4 jaar oud. Gelukkig kon je vroeger gemakkelijk een huishoudster krijgen, er was niet veel anders. Men kon naast boeremeid, non of onderwijzeres worden. Voor de tweede was roeping en voor de derde was geld nodig. Men vond hulp in Maria Ranzijn. Waarschijnlijk was zij er al tijdens de ziekte van Elisabeth Praat.

'De bazaar van Louter' omstreeks 1900 met waarschijnlijk Maria Ranzijn (2e van links) en Johannes Louter (4e van links) (col. AFJL)

'De bazaar van Louter' omstreeks 1907 met v.l.n.r.: Catharina Louter (IIIa4), Trijn Dekker, Piet Louter (IIIa3), Ans Louter (IIIa3), Maria Louter-Ranzijn, Jaap Louter (IIIa2) en met kinderwagen de moeder van Henk Kok (col. AFJ.L).

Tekening door Dirk van Baar van winkel en woonhuis van Jan Louter (IIIa) links de winkel en rechts het woonhuis, dit pand heeft er tot 1939 zo gestaan (col AFJ.L).

Wij weten dat niet zeker, maar als de jonge kinderen eens over een voorval van vroeger spraken, zeiden ze: “Toen moeder nog Ma was..”

Waarschijnlijk is zij de tweede vrouw op de foto links van de ‘Bazaar van Louter’, want een paar van haar dochters lijken verbluffend veel op de jonge vrouw op de foto (pag. 4). Toen zij huwden was zij 31 en Jan Louter 44 jaar. Ze kregen nog vijf kinderen die in leven bleven. Twee jongens en drie meisjes. Zo bestond het gezin uit elf kinderen.

Er wordt een verhaal verteld: ik denk van bij het huwelijk van Arie Louter met Marij van der Peet, dat men vroeg: “Wat zijn dat eigenlijk voor mensen die Louters?” Men gaf toen de volgende typering:

“Ze praten luid”

“Ze eten veel”

“En blijven mager”

Volgens mijn vader Arie Louter, had zijn vader Jan Louter vaak last van zijn maag en at hij tijdens zijn leven wel een zak maagzout op. Zijn kinderen moesten al gauw helpen en hem vervangen in Amsterdam, ook mijn vader Arie. Maar meestal ome Piet, wiens taak het later meestal was. Ze leken, voor een vreemd, nogal op elkaar. Toen vader Arie, Piet een poosje vervangen had en Piet zelf weer bij de klanten langsging en zei: “Ik ben er zelf weer”, de klant verbaasd vroeg: “Ben je er dan een tijdje niet geweest?” Zo wordt ook verteld dat Jan Louter zeer bevreesd was om te hoge prijzen te vragen, z.g. woekerprijzen. Zijn prijzen waren zeker zo laag dat pastoor Nieman, die hier 29 jaar pastoor was, het nodig vond om te zeggen: “Louter je moet je prijzen verhogen je bent te laag, je hebt een groot gezin te onderhouden!” Wat zal er van waar zijn?

Hoe ver een klant ook woonde, de boodschappen werden bezorgd tot zelfs de huisjes in de duinen, ook in donker en bij slecht weer. Ze hadden een paard en een z.g. bakwagen. Soms was het zo donker 's avonds dat je geen weg kon zien in de duinen. Maar het paard kon het padje wel vinden.

Met paard en wagen werden de boodschappen rondgebracht, er was praktische nog geen verkeer op de weg. Het paard liet men gewoon ‘los’ voor de wagen

staan als men naar een klant ging. Het paard vrat intussen het plekje langs de weg kaal. Bleef de baas te lang weg (de middenstand fungeerde in die tijd ook vaak als nieuwsbrenger) dan was het paard alvast naar de volgende klant vertrokken. Een paard vergeet niet gauw. Als je op een vreemd pad ooit eens bij iemand het erf opgereden bent en je komt daar na een paar dagen weer langs, wil hij zo weer dat erf oplopen. Vaak ging men ook naar Alkmaar, naar de grossiers om een boodschap op te halen; een zak suiker, een vat azijn of stroop, bussen met groene zeep of soda. Alles werd nog onverpakt, los verkocht. Als je stroop wilde hebben moest je een pot meebrengen en dan werd het afgewogen. Ook moesten de boeren met kaas of boter naar de markt. Vader Arie Louter ging een keer van Alkmaar naar Schoorl met een vrachtje langs het Noord-Hollandskanaal, waar toen nog een smalle grindweg langs liep. Arie Praat, een neef van hem, ging ook juist met paard en wagen op huis aan en die zei: “Arie kom bij me zitten joh, dat is toch veel gezelliger”. Zo gedaan, met een broekzak met grindstenen, voor als het paard al te langzaam ging lopen. Toen ze in Schoorl aankwamen werden ze door iemand aangehouden. Die zei: “Wat is dat nou, op die wagen voor jullie, daar zit helemaal geen vent op!” “Ja”, zei vader “dat snappen wij ook niet, die loopt nou al vanaf Alkmaar voor ons uit”.

Uit dit huwelijk:

1. **Gerardus**, geb. op 24 jul 1885
2. **Petrus Jozef (Piet)**, geb. op 15 mrt 1887, ovl. (76 jaar oud) te Alkmaar op 24 dec 1963
3. **Catharina**, geb. op 16 jan 1888, ovl. (2 dagen oud) op 18 jan 1888.
4. **Adrianus (Arie)**, geb. op 16 jan 1888, ovl. (2 dagen oud) op 18 jan 1888
5. **Adrianus (Arie)**, geb. te Schoorl op 26 jul 1889, ovl. (88 jaar oud) te Alkmaar op 16 feb 1978
6. **Catharina**, geb. te Schoorl op 14 mei 1891, ovl. (ongeveer 85 jaar oud) te Asten in 1976.
7. **Johannes (Jan)**, geb. te Schoorl op 3 okt 1892, ovl. (72 jaar oud) te Alkmaar op 23 mrt 1965
8. **Nicolaas (Klaas)**, geb. te Schoorl op 13 aug 1894, ovl. (33 jaar oud) te Alkmaar op 12 mrt 1928.

2

Gerardus (Gert) Louter IVaa

Schoorl 1885/1951

X (5 kinderen)

Cornelia Louwe

Schoorl 1883 -- Alkmaar 1923

X (2 kinderen)

Maria Mors

Limmen 1888 -- Schoorl 1976

GERT LOUTER

Gert Louter was van beroep huisschilder. Het was vroeger niet zoals nu, dat je naar een vakschool ging om daar te leren.

Als je vroeger schilder wilde worden kwam je meestal in de leer bij de plaatselijke schilder, na je lagerschooltijd, 12 of 13 jaar oud. Daar leerde je dan je vak met een salaris van een paar kwartjes in de week.

Gert Louter kwam al spoedig in de leer bij een kerkinterieurschilder in Amsterdam. Vroeger werden veel kerken met allerlei motieven versierd. Maar deze schilder had blijkbaar een vooruitziende blik want nadat hij daar geruime tijd gewerkt had gaf deze hem de raad hier niet mee door te gaan, omdat het een aflopende zaak was en er in de toekomst

geen droog brood mee te verdienen viel.

Als huisschilder was hij een gedegen vakman want als een werk door hem afgeleverd was, kon het er weer jaren tegen.

Hij was zeer kunstzinnig. Hij was het ook die mij meenam naar de grote kunsttentoonstellingen vlak na de oorlog 1940-1945 in het Rijksmuseum in Amsterdam. Van Van Eyck tot Rubens, Weense kunstschaten en Franse wandtapijten, om er een paar te noemen. Sindsdien heb ik haast geen jaar gemist om een tentoonstelling te bezoeken.

Hij was een trouw en zeer verdienstelijk lid van het parochiekoor, beheerde de parochiebibliotheek en was regisseur van de katholieke toneelvereniging St. Genesisius, waar vooral de klassieke stukken

*Gerardus Louter en
Cornelia Louwe.*

als Elcerlyk, Marieke van Nimwegen en Josef in Donathan van Vondel, met z'n versvorm, hoogtepunten waren. Ik heb ze zelf niet gezien, maar spelers gesproken die jaren later uit hun hoofd nog hele stukken van hun rol konden reciteren met een prachtig ritme en voordracht. Bijzonder waren ook

de stukken van Henri Gheon, vooral 'De klucht van de gestrafte met de koorden' en een aantal stukken van Antoon Coolen. Deze laatste waren wel wat eenvoudiger, maar door de toeschouwers zeer gewaardeerd. Hij tekende ook graag, was een liefhebber van de natuur en we hebben op zondag na de

Links de zogenaamde 'klompenschuur', zo genoemd omdat later op borden de klompen, die ze verkochten, stonden opgesteld. Voor groot en klein, schoenen werden alleen zondags gedragen. Gert Louter staat voor zijn schilderswerkplaats. (col. AFJ.L).

Woonhuis en winkel op Heereweg 143 tegenover de Smeerlaan. (tekening van Wil de Bie) (col AFJ.L).

*Familie Bijwaard op
Heereweg 145 (col. AFJ.L).*

*Foto tijdens de bouw van
de woning voor pastoor
Nieman omstreeks 1936
met voor: Gert Koortens,
Cor Louter, Toon Koor-
tens, Gert Louter, Piet
Zwagerman en achter: Jan
Opdam, Gerrit Meereboer
en Siemen Wever
(col. AFJ.L).*

Gert Louter (col. AFJ.L)

*Maria Mors 2^e
echtgenote van
Gert Louter met
de dochters uit zijn
1^e huwelijk: Bets,
Trien, Ma Mors en
voor: Riet*

Vespers, menig wandelingetje met hem gemaakt in de duinen van Schoorl. Want de Vespers moesten eerst gezongen worden. Gert is helaas veel te vroeg gestorven

Uit dit huwelijk:

1. **Elisabeth (Bets)**, geb. te Schoorl op 22 aug 1909, ovl. (89 jaar oud) te Bergen op 19 mei 1999.
2. **Johannes (Jan) (Priester)**, geb. te Schoorl op 16 apr 1911, ovl. (81 jaar oud) te Schoorl op 8 feb 1993.
3. **Cornelis (Cor)**, geb. te Schoorl op 13 mei 1913, ovl. (85 jaar oud) te Alkmaar op 20 feb 1999, tr. met **Margaretha (Gre) Borst**, geb. te St.Maarten op 25 jul 1919.
4. **Catharina (Trien)**, geb. te Schoorl op 19 dec 1914, ovl. (73 jaar oud) te Limmen op 28 jun 1988, tr. met **Nicolaas Zomerdijk**, geb. te Limmen op 6 jun 1912, ovl. (67 jaar oud) te Limmen op 10 jul 1979.
5. **Maria (Riet)**, geb. te Schoorl op 17 mrt 1918, ovl. (88 jaar oud) te Schoorl op 12 aug 2006.

IVaa. **Gerardus Louter**, tr. (2) met **Maria (Ma) Mors**, geb. te Limmen op 18 jul 1888, ovl. (87 jaar oud) te Schoorl op 28 jun 1976.

Uit dit huwelijk:

6. **Petrus (Piet)**, geb. te Schoorl op 26 sep 1928, ovl. (94 jaar oud) te Schoorl op 1 jun 2023, volgt Va.
7. **Nicolaas (Co)**, geb. op 8 apr 1930, volgt Vb.

*Maria Mors en
Gerardus Louter.*

3

Petrus Josef Louter

Schoorl 1887 -- Alkmaar 1963

X (21 kinderen)

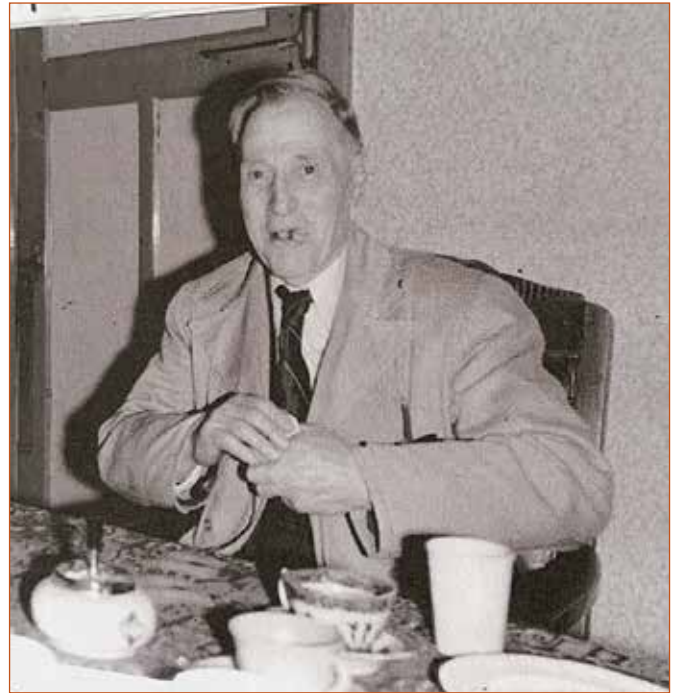
Clazina Dekker

Schoorl 1891 -- Alkmaar 1966

PIET LOUTER

Piet Louter dreef een groothandel in eieren in Alkmaar. De langste tijd in Zocherstraat 25. Hij kocht de eieren in op de veiling in Ede en Barneveld, waar toen veel kippen waren.

De ingekochte eieren werden geleverd aan bakkers, hotels en winkelbedrijven in Alkmaar, Amsterdam en waar hij ze maar verkopen kon. In feite zette hij de handel voort die zijn vader Johannes begonnen was. Hij was een goed zakenman en wist altijd scherp in te kopen. En als de prijs heel laag was, werden ze ook wel in z.g. kalkputten gelegd om ze in duurdere tijden te verkopen. Dat vlotte zakentalent hadden ook veel kinderen van hem en zij wisten in korte tijd een goed renderend bedrijf op te bouwen. Zoals meer Louters was hij een liefhebber van kaarten. Het werd vroeger wel eens 'Het duivels prentenboek' genoemd, maar

Piet Louter

Klazina was de dochter van Gert Dekker, molenaar op Rijksweg 5, later het gemaal van Brommer. Het boerderijtje werd omstreeks 1996 gesloopt en de molen werd in 1925 door een elektrische pomp vervangen (col. AFJ.L).

Catharina Dekker-Ijpelaar, moeder van Clazina en Trijntje Dekker.

voor de Louters was het onschuldig vermaak. Beslist geen gokkers. En als er geen medespelers waren speelde Piet in zijn eentje graag een spelletje patience met de onafscheidelijke sigaar in zijn mond.

Uit dit huwelijk:

1. **Elisabeth**, geb. te Alkmaar op 27 apr 1914, ovl. (85 jaar oud) te Schagen op 29 mrt 2000.
2. **Catharina Maria (Trien)**, geb. te Alkmaar op 19 apr 1915, ovl. (89 jaar oud) te Oudorp op 9 jul 2004.
3. **Johannes (Jan)**, geb. te Alkmaar op 8 apr 1916, ovl. (81 jaar oud) te Heiloo op 15 dec 1997.
4. **Maria (Grote Riet)**, geb. te Alkmaar op 7 mei 1917, ovl. (71 jaar oud) te Alkmaar op 6 mrt 1989.
5. **Catharina (Toos)**, geb. te Alkmaar op 11 mei 1918, ovl. (ongeveer 55 jaar oud) te Warmenhuizen in 1973.
6. **Gerardus (Gert)**, geb. te Alkmaar op 5 apr 1919, ovl. (73 jaar oud) te Alkmaar op 13 aug 1992.
7. **Adrianus**, geb. te Alkmaar op 23 mei 1920, onderwijzer in Ossendrecht, ovl. (74 jaar oud) te Alkmaar op 31 mei 1994.
8. **Anna (Annie)**, geb. te Alkmaar op 23 jun 1921, ovl. (92 jaar oud) op 21 mrt 2014.
9. **Franciscus (Frans)**, geb. te Alkmaar op 13 dec 1922, ovl. (62 jaar oud) te Nijmegen op 29 jun 1985.
10. **Nicolaas (Niek)**, geb. te Alkmaar op 1 feb 1924, ovl. (61 jaar oud) te Alkmaar op 29 jun 1985.
11. **Cornelia (Corrie)**, geb. te Alkmaar op 12 feb 1925, ovl. (57 jaar oud) op 21 feb 1982
12. **Clasina Maria (Ina)**, geb. te Alkmaar op 9 apr 1926, ovl. (83 jaar oud) te Australie op 28 feb 2010, volgt Vo.
13. **Petronella Maria (Nellie)**, geb. te Alkmaar op 16 jun 1927.
14. **Jacobus Johannes (Jaap)**, geb. te Alkmaar op 24 jun 1928.
15. **Maria (kleine Riet)**, geb. te Alkmaar op 15 sep 1929.
16. **Jozef Petrus (Joop)**, geb. te Alkmaar op 26 nov 1930, ovl. (79 jaar oud) te Amstelveen op 26 okt 2010.
17. **Petrus Jozef**, geb. te Alkmaar op 26 nov 1930, ovl. (5 maanden oud) te Alkmaar op 1 mei 1931.
18. **Petrus Jozef (Piet)**, geb. te Alkmaar op 14 jan 1932, ovl. (80 jaar oud) te Alkmaar op 31 dec 2012.
19. **Johannes Antonius (kleine Jan)**, geb. te Alkmaar op 24 jan 1933, tr. (resp. 24 en 21 jaar oud) te Alkmaar op 7 mei 1957 met **Wanda Leek**, geb. te Alkmaar op 24 apr 1936.
20. **Antonius (Ton)**, geb. te Alkmaar op 2 jun 1935, ovl. (74 jaar oud) op 12 aug 2009.
21. **Gerardus Jozef (Gerard)**, geb. te Alkmaar op 5 aug 1937.

1932, 15 kinderen van het gezin op de binnenplaats van Zocherstraat 25 te Alkmaar

4

Adrianus (Arie) Louter
 Schoorl 1889 -- Alkmaar 1978
 X (10 kinderen)
Marijtje van der Peet
 Heiloo 1892 -- Schoorl 1980

ARIE LOUTER

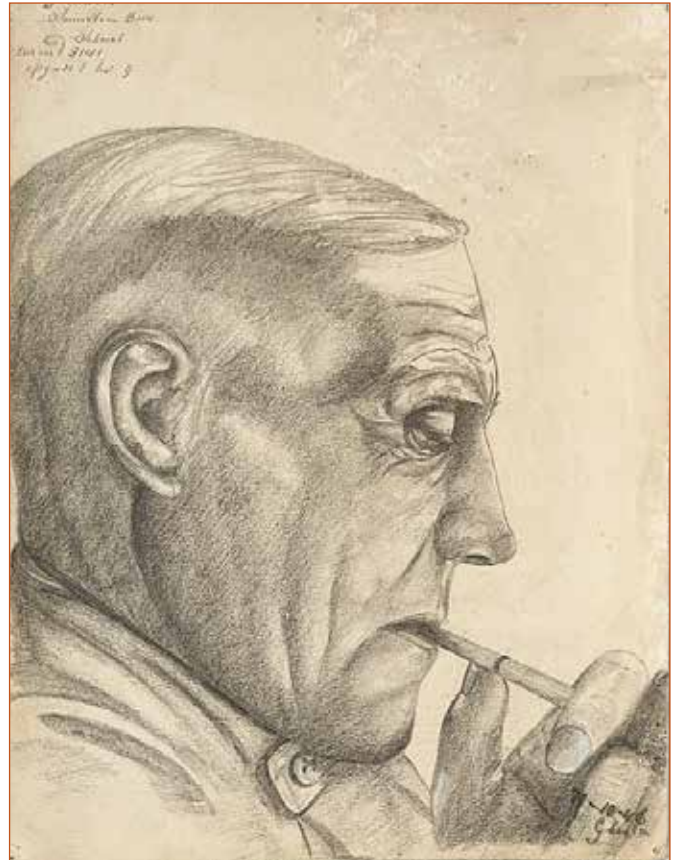
Het is moeilijk om je eigen vader te beschrijven. Je zit te dichtbij en als kind kijk je heel anders naar ouderen. Ik heb mijn vader altijd als oud gekend: we scheelden 36 jaar.

Hij was een klein mager mannetje maar ongelooflijk taai. Hij zuchtte wel vaak tijdens het werk en zei dat hij moe was. Dan probeerde hij zijn, door het werk krom geworden rug, wat te rechten. Maar daarna ging hij weer onverdroten door.

Na zijn huwelijk begon hij een klein akkerbouwbedrijfje van 1½ ha. groot aan de Smeerlaan. Het land was daar zeer zwaar en stug en er viel niets op te verdienen. Maar vroeger was men met weinig tevreden. Haast iedereen was arm.

Voor zijn huwelijk was hij boerenknecht, maar hij hielp ook thuis waar ze, behalve een kruidenierswinkel, ook bouwland en koeien hadden. De eerste tijd na zijn trouwen vond hij het dan ook erg stil in de Smeerlaan. Daarom kwamen er spoedig wat kippen en een geit voor de melk. En na de komst van de kinderen was er leven genoeg in de polder.

Later kon hij van de familie 3½ ha. land aan de Nieuweweg huren en van Gert Dekker kon hij 1½ ha. kopen. Zo werd het een klein boerderijtje met zes á zeven koeien. In de jaren 30 kon hij er nog weer zes ha. land bij huren en in 1940 kocht hij er nog wat grond bij. Daardoor werd het een bedrijf van bijna 20 ha. Er werden wat schuurtjes bijgebouwd en met zo'n 18 tot 20 koeien, 400 kippen en een 20-tal schapen kon er met hard werken en hulp van de kinderen een goed bestaan worden opgebouwd.

Arie Louter, tekening Gert Louter, 21-10-1946.

Vader tussen de kippen omstreeks 1955/1960. Het was een echte hobby, hij had een broedmachine op de dors, eieren erin en na drie weken hoorden we het eerste piepen.

Doordat er zo hard en lang gewerkt moest worden had hij niet zo veel tijd voor culturele activiteiten, zoals dat bij zijn broer Gert wel het geval was. Vroeger had ook hij veel toneel gespeeld, maar later kon hij

De boerderij, Smeerlaan 12.

daar geen tijd meer voor vinden. Er werden namelijk lange dagen gemaakt. Van 5 uur 's morgens tot 10 uur 's avonds was geen uitzondering. Maar als hij er de tijd voor kon vinden dan las hij graag een goed boek. Pas toen hij meer hulp op de boerderij kreeg heb ik hem enkele keren op het toneel zien staan. Vaak in de stukken van Antoon Coolen en Henrie van Gheon, waarin hij de pastoorsrollen voortreffelijk vertolkte.

In 1964 deed hij zijn bedrijf aan mij over. Ik was toen nog ongehuwd en deed voordien het werk voor de kost, inwoning en wat zakgeld: f 5,- de laatste jaren. Daaruit kun je meteen aflezen hoeveel er sindsdien veranderd is.

Maar zelfs toen hij 80 was en in Sint Jan ter Duin woonde, kwam hij elke dag nog even helpen. Maar enkel boerenwerk deed hij. Zo stond hij liever een slootkant af te snijden (ondanks zijn zere rug, waar hij soms een oud korset van moeder om deed), dan dat hij bijvoorbeeld het erf bijhield, want daar had je niks aan! Dat was geen werk.

Arie Louter (vader) was een rustige man, als ik daar nu op terugkijk. Hij maakte zich niet zo gauw kwaad of druk. Hij had een rustig werktempo, vooral als hij met zijn hobby, de kippen, bezig was. Als er kuikens waren, had hij alle zorg voor de z.g. kunstmoeder (een kachel met een grote kap, waaronder de kuikens warm blijven), en of de kuikens niet te dicht op elkaar gingen zitten.

Alleen op zondagmorgen, als het tijd voor de kerk werd, kon hij nog wel eens 'poestig' worden, vooral toen hij later kerkmeester was en een plaats voor in de kerk had. En te laat komen dat kon niet. Dan was het: "Kok gauw m'n kleren, schoenen, kerkboek en kerkcenten"!

Maar Kok wist dat al en had alles al klaarliggen. Over vaders jeugd weten wij eigenlijk weinig. Op school kon hij goed meekomen, meer dan dat zelfs. Hij vertelde zelf als er een moeilijke som was, dat hij of zijn neef Klaas Kaag hem dan moesten uitlekken, want meester Selhorst kon dat niet. Ook van anderen hoorde ik dat hij altijd veel wist.

Hij heeft bij Kees Louwe gewerkt, die gehuwd was met Willemijntje Polle, die weer een dochter was van Willemijntje Louter. Bij veel familieleden moest hij vaak een helpende hand bieden. Ook verving hij ome Piet wel eens met eieren venten in Amsterdam. Vader is ook nog een poos in dienst geweest in 1914-1918 bij de vrijwillige landstorm, voor zover die vrijwillig was. In Druten Noord-Brabant. Er gaat ook nog een verhaal dat vader en nog iemand karwei- of mosterdzaad moesten oogsten, een werkje dat je 's avonds laat of 's morgensvroeg moest doen, omdat er bij zonnig weer overdag te veel zaad uitviel. Toen zijn ze inplaats daarvan naar de Groeter kermis gegaan.

Hij was bestuurslid van de Land- en Tuinbouwbond afdeling Schoorl.

Tevens geruime tijd lid van het kerkbestuur.

Vader is niet jong getrouwd, wat wel veroorzaakt is door de oorlog 1914-1918, toen hij in dienst was. Zijn soldatenpak hing jaren op de hooizolder, zoals ook zijn patronentas, pioniersschop en etensblik. Dit totdat het pak door de koeiendamp helemaal uitelkaar viel. We hebben toen de hele zaak maar begraven.

En als het nodig was ook 's avonds een tempo waar je jaloers op kon zijn. Mijn eigen tempo was altijd veel gehaaster, vandaag dit klaar, morgen dat, met als gevolg dat het vaak aanperen was om het gestelde doel te halen.

MARIJTJE VAN DER PEET

Onze moeder is op 9 december 1892 te Heiloo geboren. Zij was de één na jongste. Na haar stierven er drie kinderen. Het gezin telde negen kinderen. Daarvan werden er twee pater, twee zuster en één broeder. Thans leeft alleen de 103-jarige zuster Prisca nog.

Toen moeder nog in haar ouderlijk huis woonde, werkte ze als dienstbode. Moeder was 26 en vader 29 jaar toen ze trouwden. Daarvoor was vader enig tijd soldaat. Vandaar de kaart die moeder zorgvuldig bewaarde. Daarop stond enkel een klein A-tje in het uiterste hoekje en onder de postzegel: tot zondag. Ze was vrolijk en hield van zingen. Dat deed ze veel en vaak en met een flink geluid. Ook

in de kerk. Toen de koorzangers van de wijs raakten ging moeder alleen door. Pas bij het volgende couplet deden de zangers weer mee. En speelde vader toneel dan zong moeder in de pauze. Zo achter in de polder, eenzaam en alleen, dat was moeder niet gewend. Toen er nog een paar kinderen waren, hadden ze pension-gasten. Zij verhuurden het huis en woonden zelf in de stal. Maar vader

Marijtje Louter-van der Peet

hield er niet van. Hij had een hekel aan gasten die steeds op het weer mopperden.

Moeder was zuinig en dat was noodzakelijk. Ze naaide veel en maakte van oude - weer nieuwe kleren. Zo keerde ze de stof dan om zodat het er weer als nieuw uitzag. Ook maakte ze van kippevoerzakjes met een knalrode haan er op, lakens, slopen en ook ondergoed. Moeder bakte zelf brood op het vierpits petroleumstel. Maar voor een bakblik was geen geld. Dus bakte ze in emailen schalen waardoor het brood een vreemde vorm kreeg.

Zo volgde ze ook een cursus koken en naaien. De kooklerares deed naar moeders mening te weinig water op de bonen. Natuurlijk waarschuwde moeder haar, maar een echte lerares weet het vanzelfsprekend altijd beter. Daarom dacht moeder: “Ik

houd het in de gaten”. En juist op het goede moment riep ze: “de bonen branden aan”.

De eerste jaren was er geen waterleiding en ook geen pomp. Vader haalde regelmatig bussen water bij opie Louter, want thuis was er enkel een put met regenwater. Pas in 1930 is de nortonpomp geslagen, 40 meter diep en dat leverde koel en helder water op.

Moeder was poetsrig. Melkbussen, hooischotten, straten, klompen en wat er nog meer te boenen viel, alles maakte ze schoon. En ons leerde ze dat ook veel te snel! Zo mocht Jan op de eerste dag van zijn Eerste Communie de put schoonmaken. Hij kreeg een lampje mee naar beneden want het was donker daar onder in die put.

In de oorlogsjaren was moeder erg gastvrij. Vader gaf volop melk, aardappels, erwten, bonen en eieren weg of vroeg een kleine vergoeding. Maar moeder verleende volledig pension aan de kinderen Jopie en Geertje Klijn, Gerard en Jan Wortel, de heer en mevrouw Al, mevrouw Witte, Rietje Knoflook en pater Naber, die een gebroken arm had. Ze gaf elke langskomende uitgehongerde gast een warm bord tarwepap.

Ze karnde dat het een lieve lust was. Dit gebeurde op een vlotte melodie want het karnen moest met een vaart gebeuren. Zo betaalde ze de dokter met boter of ruilde voor een tweedehands jas. En toen we met z'n vijven tegelijk naar het ziekenhuis gingen om onze amandelen te laten knippen vroeg moeder: "Krijgen we nu geen korting, zo met vijf tegelijk?" Het was immers te proberen!

Moeder vond het fijn als er bezoek kwam. Zo dronk Piet Meereboer bij ons koffie of thee als hij op het land naast ons aan het werk was. IJf Meereboer was er bijna alle dagen. Hij keek of de klok goed liep en schildte voor moeder de aardappelen hetgeen gerust een prestatie genoemd mocht worden. Melkgeld werd gebracht door 'opa' Delis en voer moest betaald worden aan Gert Rietveld en die gezellige mensen kwamen altijd binnen voor een kop koffie en een praatje.

De oorlog zorgde ervoor dat moeder op een antiplof fietste. Maar het gebeurde een keer op weg naar de kerk, dat moeder haar band verloor. Voor de kerk hadden vader en moeder trouwens altijd tijd. Daar hadden ze het nooit te druk voor. Zo ook voor de bedevaarten naar Heiloo. Waren ze niet georganiseerd dan ging moeder in haar eentje. Natuurlijk ook om de familie te bezoeken. Moeder hield van uitgaan. Ze ging vaak en graag weg. Zo zei vader eens tegen pastoor: "Moeder is niet thuis, ze is aan de reed". Ze ging ook graag logeren bij tante Aaltje, haar oudste zus. Ze praatten dan bijna de hele nacht door om 's morgens weer door te gaan.

Ofschoon moeder boerin was, hebben wij nooit iemand ontmoet die zo bang voor alles wat beest was of maar bewoog of pootjes had. Ze zag iets al gauw aan voor kikker, spin of muis. Een uitzondering maakte ze voor katten. En kippen gingen al snel op de vlucht voor de bezem die ze vaak hanteerde. Toch zei ze vaak: "Ik ben niet bang voor de tram!" Maar dat doelde ergens anders op. Ze durfde namelijk best iemand die dat nodig had flink de waarheid te zeggen. Het contact met de burens was goed. Verhuisd werd er weinig waardoor ze lange tijd dezelfde burens hielden: buurman en buurvrouw Breemer, Piet en

Aaltje Bijwaard (die van: "Doe het poortje dicht") Piet en Ma Raat, die van alles leenden. Later kwamen Jan en Grietje Bruin.

Moeder hechtte niet aan huis, haard en polder. En toen de tijd kwam om een huis vrij te maken voor Gert en Corrie, vond ze het maar wat fijn om aan de duinkant te gaan wonen. "Nooit wind, je verwaait niet zo", zei ze dan.

Als laatste willen we nog even het verhaal van de nieuwe jas en hoed vertellen.

Na het eten had moeder haar nieuwe kleding aangetrokken en showde die aan vader die achter zijn krant zat.

moeder: "vader hoe vind je het?"

vader: "Mooi hoor".

moeder: "hij was duur hoor!"

vader: "oh, 't zal een heel end heen je leste wel zijn".

Veel valt er natuurlijk nog te vertellen maar dit lijkt ons een mooi slot.

Cok Mol-Louter en Riet Ranzijn-Louter

Uit dit huwelijk:

1. **Johannes (Jan)**, geb. te Schoorl op 14 nov 1920, ovl. (67 jaar oud) te Schagen op 30 sep 1988.
2. **Cornelia (Kok)**, geb. te Schoorl op 16 aug 1922.
3. **Siemon (Siem)**, geb. te Schoorl op 26 aug 1923, ovl. (90 jaar oud) op 2 feb 2014, tr. (resp. 43 en 40 jaar oud) te Kerkdriel op 8 mrt 1967 met **Bertha Nendels**, geb. te Kerkdriel op 2 dec 1926.
4. **Gerardus (Gert)**, geb. te Schoorl op 1 okt 1924, tr. (resp. 42 en 37 jaar oud) te Wognum op 29 dec 1966 met **Cornelia Zelm van**, geb. te Wognum op 21 mei 1929.
5. **Theodorus (Dirk)**, geb. te Schoorl op 17 nov 1926, ovl. (60 jaar oud) te Schoorl op 4 jun 1987.
6. **Nicolaas (Niek)**, geb. te Schoorl op 28 jul 1929.
7. **Adrianus (Arie)**, geb. te Schoorl op 30 nov 1930.
8. **Elisabeth (Bets)**, geb. te Schoorl op 25 dec 1931, ovl. (59 jaar oud) te Schoorl op 30 apr 1991.
9. **Maria Alida (Riet)**, geb. te Schoorl op 3 jun 1934.
10. **Alida Maria (Alie)**, geb. te Schoorl op 16 jan 1937.

5

Johannes) Louter

Schoorl 1892 -- Alkmaar 1965

X (2 kinderen)

Catharina Dekker

Schoorl 1893 -- Den Helder 1966

Jan Louter en Catharina Dekker.

In dit pandje in 't Zand begonnen Jan en Catharina hun kruidenierszaak.

Openbare lagere school van de Duinweg voor het oude raadhuisje omstreeks 1902 met **Jan Louter** en **Trijn Dekker**
 boven: meester Keizer, Jan Louter, Jan Dekker, Lou Raat, Jan Breed, Jan de Winter, Lou Dapper, ... Wever
 2e: Antje van Rensen, Klaasie Dekker,, **Trijntje Louter**, Sanne Greeuw, Anne Greeuw, ...Greeuw, Trijntje Bijl
 3e: Jaap Obdam, Trijntje Breed, Trijntje van Assem, Betje van Rensen, Treintje Dekker, Griet Raat, Kees Dapper
 4e: Klaas Breed, ...Raat, Antje Bijl, Immy Greeuw, Anna Dekker, Klaas Dekker, Willem Breed, Piet Bijl, Arie Dapper (Col. AFJL).

JAN LOUTER

Johannes Louter en Catharina Dekker hadden een winkel in 't Zand, waarin ze kruidenierswaren maar ook huishoudelijke artikelen verkochten. Ome Jan van 't Zand werd hij door ons genoemd. Want wij hadden nog een ome Johan en een ome Jan uit de missie (v.d. Peet).

Deze ome Jan kende ik minder goed want hij woonde in een plaats waar je minder snel naar toe ging. Hij was net als ome Piet een hartstochtelijk kaarter. Hij kwam op regelmatige tijden naar Schoorl met een kist boodschappen, voor enige familieleden. Hij ging ook bij ome Johan aan. En dan een kaartje leggen. Het werd dan

wel eens laat. Maar als hij thuis kwam en zijn vrouw die al in bed lag vroeg: "Hoe laat is het", zei hij altijd: "Net twaalf uur geweest". Maar op een keer werd ze om drie uur 's nachts wakker en geen Jan in bed. Toen werd ze zo ongerust dat ze een buurman uit bed klopte (ze hadden nog geen telefoon). En die naar Schoorl en onderweg kijken of hij niet ergens langs de weg lag. Om ongeveer vier uur werd er bij Johan aangeklopt en daar zaten ze nog rustig te kaarten, maar die rust was bij Jan snel over. Buurman klaagde tenminste dat hij nog nooit zo hard had moeten fietsen. En thuis zullen er ook wel een paar woorden gevallen zijn.

TRIJN DEKKER

Tante Trijn was een kordate vrouw, die heel goed haar mannetje, laat staan haar vrouwtje stond. Ze was zeer gevat en niet gauw uit het veld te slaan. In de oorlog 1940-1945 kwam er al gauw gebrek aan van alles.

Ze hadden een winkel waar je haast alles kon kopen. Maar in de oorlog ontstond er al gauw een drukke ruilhandel. En zo ontstond er ook wel eens een verschil van mening over de prijs van het product. Zo kwam er een klant om een theezeefje (blijkbaar had ze nog thee) en daar wilde ze op de vraag van tante Trijn wel eieren voor geven. Eieren waren voor de oorlog twee cent per stuk en liepen tot vlak na de oorlog op tot zo'n drie a vier cent: in de oorlog kon je wel het acht- of tienvoudige maken. Als vroeger zo'n theezeefje (die ook niet meer te krijgen waren) f 1,- kostte, dan zou de prijs wel

ongeveer 20 eieren zijn vond Trijn. Maar dat vond de klant veel te duur, 20 eieren voor zo'n theezeefje. Kan wel zijn, zegt tante Trijn, maar jou kippen poepen wel iedere dag eieren, maar geen theezeefjes. Tante Trijn had vroeger vuurrood haar. Werd daar natuurlijk mee geplaagd. Komt er een joch op haar af en vraagt: "Mag ik een vuurtje van u?" Zegt tante Trijn: "Nee je bent nog te groen je kan nog niet branden".

Uit dit huwelijk:

1. **Johannes**, geb. te 't Zand op 14 sep 1924, ovl. (13 jaar oud) te 't Zand op 7 dec 1937.
2. **Gert**, geb. te 't Zand op 28 sep 1935, ovl. (74 jaar oud) te 't Zand op 12 jan 2010.

Gedenk, Heer, Uw dienaar, die ons voorging met het teken van het kruis en nu ruat in vrede

JOHANNES MARIA LOUTER
echtgenoot van
Catharina Dekker

Hij werd geboren te Schoorl op 3 oktober 1892 en, na voorzien te zijn van de H.H. Sacramenten der Zieken, overleden te Bergen 23 maart 1965 en begraven in het familiegraf op het R.K. Kerkhof te 't Zand de 25e d.a.v.

De dierbare overledene was nog een man van de ouderwetse stijl. De ijdele genietingen van de wereld heeft hij nooit gezocht; hij vond zijn geluk in zijn gezin en leefde voor zijn zaak. In dit aardse leven wilde hij van geen rusten weten; wellicht heeft hij te veel van zijn lichaam gevraagd, want toen zijn levensavond scheen gekomen, heeft een korte ziekte met overrompelende snelheid z'n afgewerkt lichaam gesloopt. De Heer geve hem nu de eeuwige rust.

Mijn lieve vrouw, ik dank je voor de trouwe liefde en grote steun, die je voor mij bent geweest, vooral ook in ons bedrijf. Wij hebben vele gelukkige jaren gekend en hadden nog zo graag bij elkaar gebleven. Het heeft niet zo mogen zijn! God heeft het anders gewild. Zijn H. Naam zij geprezen.

Gert, mijn enige jongen, jou zou ik willen vragen, zorg goed voor je moeder en wees haar een steun in deze voor haar zo moeilijke tijd. God zegene jullie beiden. Gedenk mijner, zoals ik in de hemel voor jullie zal blijven bidden.

Hij ruste in vrede

Onze Vader Wees gegroet

Bid voor de ziel van zaliger

CATHARINA DEKKER
weduwe van Johannes Maria Louter

Zij werd geboren te Schoorl op 21 maart 1893, na voorzien te zijn van de H.H. Sacramenten der zieken, overleden in het Sint Lidwina ziekenhuis te Den Helder op 20 juni 1966 en begraven op het R.K. Kerkhof te 't Zand de 23e d.a.v.

Wanneer wij een karakterschets willen geven van de overledene, dan kunnen wij dat in een paar woorden samenvatten:
„Eenvoud en arbeidzaamheid, godsdienstzin en stille overtuiging stempelden haar tot een zorgvolle moeder”.

Immers, wat een zorg heeft zij gedragen voor haar man en kind, wat een werk heeft zij verricht voor haar huis. Rusteloos was zij bezig, met ledige handen zat zij nooit.

En toen een rustiger periode scheen aangebroken, had zij zoveel van haar krachten gevergd, dat het leven haar stilaan werd ontnomen.

Nu is zij verenigd met haar man, die haar was voorgesien naar het oord van licht en vrede. Mijn zoon, moeder zegent u dankbaar voor uw goedheid en zorgen. Vader en moeder wachten u in de hemel.

Heer Jesus, geef de ziel van uw trouwe dienaar het loon voor haar deugdzaam en welbesteed leven en dat het eeuwige Licht haar ziel verblijde. Amen.

6

Jacobus Johannes Louter
pater Nerius Louter O.F.M.
 Schoorl 1902-- Warmond 1982

JACOBUS LOUTER (PATER NERIUS o.f.m.)
Uit het Dagboek op toiletpapier, memoires van
pater Philippus (Tom) Tetteroo o.f.m.

In de vroege morgen van 18 maart 1937 bereikten pater Nerius Louter en ik Kaimana. 'En toen kwam u, samen met Louter, aan op Nieuw-Guinea, een historisch moment. De eerste franciscanen op Nederlands Nieuw-Guinea. Wie zette het eerst voet aan wal? '

'Dat weet ik niet meer..'

'Dan zal pater Louter het wel geweest zijn, anders had u het wel onthouden. '

'Hahahahaha. Pater Louter was de oudste, dat wel. Jemig wat was die al oud. '

Pater Louter was 34 jaar oud en ik was op 7 februari op Java 25 jaar geworden. De volgende morgen, 19 maart, feestdag van Sint Joseph, bereikten wij

Jacobus Louter, pater Louter

Fakfak, op Nieuw-Guinea. Dit was de plaats van bestemming voor pater Nerius Louter. Ik moest nog verder naar Babo. We arriveerden in de stromende regen. De boot bleef maar enige uren liggen in Fakfak. Nu moest ik afscheid nemen van pater Nerius.

Vijf jaar later. Pater Louter voelde zich eenzaam in Fakfak. Daarom werd besloten dat hij zou ruilen met Frans van Leeuwen. Ik meen dat het voor beiden een goede verandering was. Pater Louter kon immers ook niet zo goed meer op tournee. Waarom niet? Hij voelde zich oud, was 39, voelde zich afgemat. Hij was geen sportman en in het kamp was hij verschrikkelijk bang. Als je het had over eenzaamheid, daar hadden velen moeite mee. Met mijn boot, de San Antonio, had ik vaak voor hem de tournees langs de kust overgenomen. Pater Louter was al gauw goed op dreef in Babo. Voor mij was hij een plezierige huisgenoot, al was ik niet veel thuis.

Ik vierde in 1953 Kerstmis in Fakfak. Het feest werd in twee kerken gevierd: boven in Fakfak en beneden in Gewirpe. In beide plaatsen was er een hele grote opkomst. Het is een groot voorrecht dat er onder het missiepersoneel zo'n uitstekende geest heerst en men zo idealistisch is. De goede geest is ook wel aan pater Nerius Louter te danken. Er zijn hier zusters van het kostbaar bloed van Tienray. Maar de zusters zijn nog niet voldoende ingeschakeld. Behalve pater Louter trof ik hier de paters Lambertus Bisschop en Jan Joseph van de Berk. Ik had hier een aangename tijd.

In Fakfak is het missiewerk wel gemakkelijker dan in de rest van Irian; bovendien heerst er daar onder de missionarissen en de lekenkrachten een plezierige sfeer.

In het boek Bisschop Rudolf Staverman (1915-1990) van Peter van Leeuwen staat op bladzijde 30 te lezen dat het goed toeven was bij Louter in Fakfak. Tijdens zijn grote tournee (11 maart tot 31 december 1955) voeren ze per KPM-boot naar Fakfak. Bij zijn aankomst op 30 april voelde bisschop Staverman zich ziek: geen malaria, vermoedelijk vijfdaagse koorts. De sfeer was goed, dankzij vooral de weldadige invloed van Louter.

Op 14 maart 1963 kwam ik (pater Tetteroo) in Fakfak aan. Wat had ik daar een verrassend onthaal! Een groot aantal leerlingen van onze internaten was naar de steiger gekomen en begeleidde mij onder groot gejuich naar de pastorie...

Wat was Fakfak toch veel veranderd sinds 1947, toen ik daar voor het laatst was. Er was door broeder Bas Vendrig veel gebouwd: een kerk, scholen, een pastorie en een zusterhuis. Er waren veel inter-naatskinderen: de missie was belangrijk in Fakfak.

‘Heerom’ pater Nerus Louter voelde zich erg eenzaam in Fakfak. Hoewel aan de kust, viel het klimaat wel mee. Maar hij schreef zijn broer: “Johan, wil je me niet wat tabak en sigaren sturen, het is hier zo eenzaam, niemand om mee te praten”.

08-04-1928, zittend: Piet Louter, Marie Louter, Maria Ranzijn, Jaap Louter, Gert Louter, Ans en Arie Louter. staand: Clarina Louter-Dekker, Jan Louter, Trijn Dekker, Joh. Louter, Bets Louter, Ma Louter, Mors, Marij Louter v.d. Peet.

AFJL

- 1 -Piet Louter 2 -Marie Louter 3 -Maria Ranzijn 4-Jaap Louter 5 -Gert Louter
6 -Anna Louter 7 -Marij v. d. Peet 8 -Bertus Stam 9 -Leen Leidekkers 10 -Anna Dirkson
11 -Clasiena Dekker 12 -Jan Dirkson 13 -Jan Louter 14 -Ko Leidekkers 15 -Jan Ranzijn
16 -Trijn Dekker 17 -Jan Krimp 18 -Johan Louter 19 -Cornelia Praat 20 -Trijn Ranzijn
21 -Pastoor Nieman 22 -Bets Louter 23 -Bank Kazenbrood 24 -Maartje de Graaf
25 -Jan Louter 26 -Maria Mors 27 -Arie Louter 28 -Jan Kaag 29 -Catharina Louter
30 -Grietje Praat 31 -Plet Louter 32 -Cornelia v. d. Park

Variant N° 21. 24 Dec. 1982. 261.
Nerius Louter † IV h.

JACOBUS LOUTER. Heette hij als kind, als jongen misschien Jacob of Jaap? Ik weet het niet. Nerius Louter. Is zijn kloosternaam veel gebruikt? Ik vermoed van niet. Pater Louter: zo kenden en noemden wij hem, de Papoea's en ook wijzelf in Irian. Wat afstandelijk? Och, hij hield wel van duidelijke verhoudingen en je moest hem niet te dicht op zijn huid gaan zitten.

Temidden van veel medebroeders en nog meer vrienden heeft hij vorig jaar in Dongen zijn 60-jarig feest als minderbroeder gevierd. Hij begon de Eucharistie viering met een zeldzaam kort openingswoord. Eigenlijk niet meer dan twee jaartallen: dat hij in 1921 minderbroeder was geworden en in 1936 naar Nieuw Guinea was gegaan. Meer niet. Dat waren voor hem de momenten geweest, die zijn leven hadden bepaald. Dat hij in de eerste jaren van zijn priesterleven ook nog eerst leraar Nederlands was geweest te Sittard en daarna gardiaan in Nieuwe Niedorp, liet hij onvermeld. En dat hij na zijn terugkeer uit Irian nog een aantal jaren pastoraal werkzaam was geweest in Hardinxveld, ook daarover zweeg hij. Nieuw Guinea, dat was zijn leven geweest. Samen met zijn medebroeders Saturninus van Egmond, Flip Tetteroo, Bas Vendrig, Fulco Vugts en Zeno Moors is hij in 1936 het grote avontuur begonnen. Met God en met ere. En met niet zo heel veel meer! Zij waren de eersten. Na hen zijn er nog 98 medebroeders dezelfde weg gegaan. Het is nog altijd niet duidelijk of

Nerius Louter dan wel Flip Tetteroo de eerste was die in Nieuw Guinea voet aan wal heeft gezet. Maar wie Tetteroo kent weet, dat hij die eer graag aan Louter heeft gegund!

In Fakfak en omgeving is Pater Louter aan de slag gegaan. Maar de vreugde was van korte duur. Na enkele jaren werd ook hij geïnterneerd. Na de oorlog werd het werk hervat maar er moesten toen twijfels gerezen zijn omtrent de voortzetting van het avontuur; het leek allemaal wat uitzichtloos. Lou-

ter behoorde tot degenen die door wilden zetten. „Ende despereert niet”. Zij hebben het pleit gewonnen. Goddank.

Aan Louter werd de opleiding van dorpsonderwijzers toevertrouwd. In een dal bij Fakfak dat de Sungai werd genoemd, een stukje schepping waarnaar je je leven lang heimwee kan houden. De opleiding van dorpsonderwijzers en -onderwijzeressen is zijn levenswerk geworden. In een duister deel van het boek Daniël staat deze lichtende zin: „De genen die de mensen tot gerechtigheid hebben gebracht zullen schitteren als de sterren voor eeuwig en immer” (Dan. 12,3). Louter als een lichtende ster, omdat hij erg veel jonge mensen van een lang vergeten volk bij de hand heeft gepakt en tot hun recht heeft laten komen. Van het rumoerig bedrijf met scholen en internaten was hij de ziel. Een vaderlijke figuur temidden van personeel en leerlingen, zorgzaam en waakzaam, toegewijd en zeer bedrijvig. Een soliede en rijpe man met een vanzelfsprekend gezag, getemperd door zijn onvergetelijke lach maar ook versterkt door zijn sonoor stemgeluid. Ook een erg hartelijk, warm man, iemand die vanzelf de goede sfeer wist te scheppen. Hij had echt hart voor zijn leerlingen. Laatdunkende verhalen in onze dagen, die ons willen doen geloven dat de missionaire arbeid van weleer vooral gericht was op de vorming van een kerkelijk machtsinstituut, hebben blijkbaar geen weet van de toewijding, niet aan een instituut, maar aan mensen, waardoor missionarissen gedreven werden. Ook Louter. Voor zijn leerlingen, jongens en meisjes. Ja, ook meisjes. Toen de eerste vertegenwoordigsters van het zwakke geslacht zich

kwamen aanmelden voor een opleiding, tot dan toe alleen voor jongens toeganke was geweest, deed Pater Louter niet moeil. Hij was niet de benauwde man van "kan wel en hoe moet dat?". Als God zijn scheping zo heeft ingericht dat jongens graag naar meisjes kijken en meisjes graag naar jongens lonken, dan zou dat ook voor z opleiding wel goed zijn en zo heeft hij h ook ervaren.

Nog een ander detail dat de man typee. Zijn opleiding was duidelijk een katholie opleiding, maar voor een islamitische jong die op zijn eigen school was vastgelopsloot Pater Louter de toegang niet af. H vertelde graag dat een zo'n jongen hem jar later een doosjes sigaren was komen brengen. Hij was ruimdenkend omdat hij hartig was.

Tot in de kleinste kampongs van Irian Jay zal het nieuws van zijn overlijden doordringen. Overal zullen zijn oud-leerlingen hem met respect en dankbaarheid gedenken e hem in de verhalen nog groter en indrukwekkender maken dan hij al was. Hij mag a een legendarische figuur de geschiedenis i gaan.

Aan een lang en rijk leven kan geen recht worden gedaan in een paar regels. Het hoe ook niet. God zal hem recht doen omdat h zijn talenten goed heeft gebruikt. Hoevee dat er waren is eigenlijk onbelangrijk. D evangelische toetssteen betreft het gebruik e van. Pater Louter heeft met zijn talenten ge woekerd, niet voor zichzelf maar duidelijk voor anderen. Een man van grote verdiensten. Als we nog eenmaal zijn doopnaam gebruiken, mogen wij zeggen: hij was niet z maar de eerste de beste Jacobus, maar een Jacobus, de Meerdere!

Rudolf Staverman (H_o)

Jacobus Johannes Louter werd 17 januari 1902 t Schoorl geboren.

Hij werd ingekleed in de minderbroedersorde september 1921 te Wijchen, waar hij 8 september 1922 zijn eenvoudige geloften deed. Zijn plechtig geloften 8 september 1925 te Weert, waar hij 11 maart 1928 priester werd gewijd. Hij volgde van 16 augustus 1928 tot 16 augustus 1929 te Maas tricht de pastorale cursus, vanwaar hij als assistent naar Wijchen H.J. werd benoemd. Hij werd leraar te Sittard H.Fr. 15 november 1929 tot 2 mei 1934, toen hij praeses werd benoemd t Bleijerheide. Nog datzelfde jaar werd hij 7 oktober 1934 gardiaan in Nieuwe Niedorp tot 2 november 1936.

Hij werd 29 december 1936 missionaris in Nieuw Guinea, vanwaar hij 15 november 1966 terug keerde naar Nederland.

Hij was toen woonachtig in Gorinchem O.O. waar hij assistent werd voor het vikariaat Lanc van Giessen en Linge te Hardinxveld. Hij woonde vanaf 18 oktober 1967 te Arkel, speciaal belast met de zielzorg voor Arkel en omgeving. Vanaf 4 april 1972 woonde hij te Hardinxveld-Boven om 5 maart 1980 te verhuizen naar Warmond, Marienweide.

Hij overleed te Warmond 24 november 1982 en werd maandag 29 november begraven te Katwijk aan de Rijn.

informatieve stemronde
verkiezing 20 afgevaardigden
keuzekapittel

laat uw stem
HOREN

vul uw stembriefje in
en stuur het op

NU

adresseren
Stemkommissie ofm
Postbus 13009 - 3507 LA Utrecht

7

Johannes (Johan) Louter
 Schoorl 1905/1974
 X (1 kind)
Catharina Maria van Baar
 W'huizen 1907 -- Hoorn 1993

JOHAN LOUTER

In de winkel werden - behalve kruidenierswaren - ook huishoudelijke artikelen, klompen, ijzerwaren, meubelen, speelgoed, religieuze artikelen, drogisterijartikelen, kantoorartikelen, enz. verkocht. Het warenhuis heette dan ook de 'Bazaar van Louter'. Vader heeft van jongs af aan altijd hard gewerkt in de zaak. Dat was met de grote verscheidenheid van artikelen nog een hele klus. Tussendoor is hij ook nog korte tijd in militaire dienst geweest.

De klantenkring was zeer uitgebreid en gemengd. De verste klanten woonden op Aagtdorp, Camperduin en langs het Noord-Hollands Kanaal, en nog een paar huisjes in de duinen. 's Maandags en donderdags werd

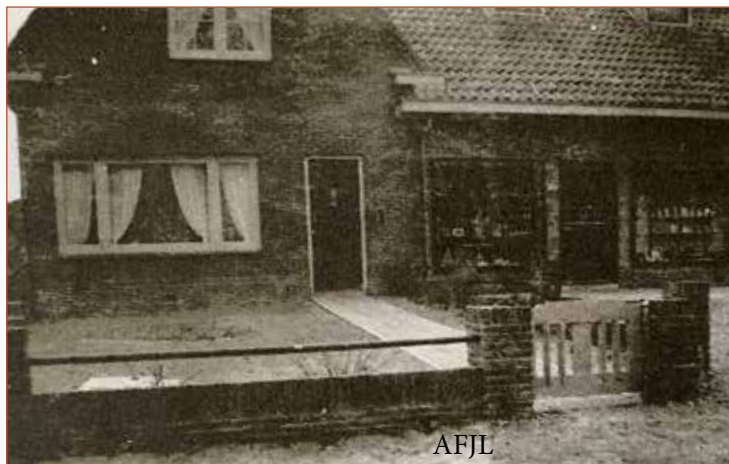

AFJL

'Schoorlse Bazar', de eerste drie ramen en deur in het lange voorhuis langs de Heereweg zijn van de winkel, de volgende twee ramen van de voorkamer en de laatste twee van de slaapkamer. Toen ik klein was sliep ik boven aan de kant van de klompenboet (tekening van Dirk van Baar, broer van moeder Catharina van Baar).

achter het voorhuis stond een stolp die je via een hosje vanuit de woonkamer kon bereiken. de stolp diende vroeger voor de wagens, het paard en het vee. In mijn tijd was de stolp de opslagplaats voor de artikelen van het warenhuis (schilderij door Dirk van Baar)

Ooit de schilderswerkplaats van Gert Louter, hier het woonhuis van Johan en Trien Louter-van Baar.

er rondgevraagd bij de klanten. Dan werden de bestellingen opgenomen. Tante Ans en tante Bets maakten de boodschappen gereed. Dat was een heel werk, want veel levensmiddelen zoals suiker, zout, erwten en bonen, krenten en rozijnen, koffie en thee, stroop en groene zeep werden afgewogen. Dinsdags en Vrijdags werden de boodschappen bezorgd. Dat gebeurde allemaal met paard en wagen en op de transportfiets. Uit de overlevering weet ik dat er ook nog een hondenkar geweest is. Met de hondenkar bracht men vroeger de boodschappen naar de huisjes in de duinen.

Later, in 1929, kwam de eerste auto, een vrachtwagen Ford. Het kopen van die auto ging wel wat anders als tegenwoordig. Vader ging naar Jan de Winter (een fietsenmaker uit het dorp) en kocht een vrachtwagen. Jan de Winter vertelde hoe het werkte. Met een slinger moest de motor in werking worden gezet en als hij het deed stapte je in en reed weg zonder dat daar een rijles aan te pas kwam. De vrachtwagen was vooral voor de grotere klussen zoals eieren ophalen en naar de veilig in Alkmaar brengen, goederen uit Alkmaar ophalen, zeil leggen, enz.

In het begin van de oorlog werd de Ford gevorderd. Ik weet niet meer of het voor het Nederlandse leger (tijdens de mobilisatie) of het Duitse leger was. Na de oorlog kocht vader een bestelwagen bij Gerrit Meereboer.

Heereweg 155, woning van Maria Louter-Ranzijn (Col. AFJ.L).

Vader kreeg verkering. Hij zag Trien van Baar uit Warmenhuizen voor het eerst in 1928 op het priesterfeest van zijn broer Jaap (voor ons Heerroom Louter). Bij die gelegenheid trad in het Verenigingsgebouw een koor uit Warmenhuizen op, waarin mijn moeder zong. Vader moest in die tijd ook wel eens naar Warmenhuizen met de Ford. Bij het keren draaide hij dan omstandig achteruit de Krankhoorn in, waar moeder woonde. En zo is het aangeraakt. Op 21 oktober 1931 zijn ze getrouwd.

Het plan was dat mijn vader na zijn huwelijk in het huis bij de winkel bleef wonen. Moeder trok bij vader in, in het huis op de hoek van de Heereweg en de Koningsweg: 'Schoorlse Bazaar'.

Voor de andere gezinsleden die nog thuis woonden moest dus een nieuw onderkomen gevonden worden. Op 17 juni 1931 verkreeg de weduwe van Jan Louter, Maria Ranzijn, een vergunning om een woonhuis met schuur te bouwen op een gedeelte van het weiland Hoek Heereweg -Koningsweg (Heereweg 155), naast De Bontekoe van Piet Slijkerman. Het was een heel mooi huis, waar opoe Louter, tante Ans, tante Marie en tante Bets gingen wonen.

*Johan Louter met zijn kornuiten.
v.l.n.r.: boven Johan Louter, Jaap Glorie, Arie
Stam, Piet Krom en Arie Polle*

Na het huwelijk van tante Marie met ome Cor Jonker in 1935 hebben tante Ans en Bets daar - eerst nog samen met opoe - en later met zijn tweeën gewoond tot het overlijden van tante Ans in 1970. In 1937 - Na de dood van haar moeder - verkreeg tante Ans dit huis.

Toen ik op 12 september 1932 geboren werd, was vader aan het vragen of rondbrengen aan de Kanaalweg en opoe liep zenuwachtig heen en weer langs de Heereweg, in afwachting of het allemaal wel goed zou gaan. De bevalling gebeurde door dokter Heringa. Het bleef bij één kind. Dat hebben vader en moeder altijd erg jammer gevonden. Daar kreeg vader tijdens het vragen en rondbrengen van de boodschappen nog wel eens opmerkingen over, zoals: Je hebt groot gelijk Louter, dat je er maar één neemt. Vader zei daarover tegen ons: Ik liet het maar zo en heb er maar niets op gezegd. Het waren tenslotte je klanten en die moest je ook een beetje te vriend houden.

Vader was ondernemend. In 1933 koopt hij het bedrijf van zijn moeder en in 1939 liet hij een nieuwe winkel bouwen. Dat gebeurde dus allemaal in de crisisjaren. Vlak voor de Tweede Wereldoorlog begon was de winkel klaar. Het was een prachtige winkel met een hele mooie winkelbetimmering, gemaakt door meubelmaker Blom uit Alkmaar. Boven de winkel was een grote zolder, een opbergplaats voor allerlei artikelen die men in voorraad had.

*Johan en Catharina Louter-
van Baar.*

Achter de winkel waren drie bergplaatsen, de voorste bergplaats voor de klompen en de ijzerwaren, de middelste bergplaats voor het klaarmaken van de boodschappen, daaronder een ruime kelder voor bier, frisdranken en dergelijke, de achterste bergplaats voor opslag van diverse goederen. Op de plaats van de vroegere klompenboet kwam het woonhuis, van waaruit men de winkel kon bereiken. Van de stenen en dakpannen van het oude huis en de klompenboet werd een schuur met zolder gebouwd, voor de auto, de fietsen, de lege flessen, en dergelijke.

Nadenkend over mijn vader - kom ik er achter dat ik vooral herinneringen heb aan de periode tot 1946. Toen ging ik op studie, zoals dat heette, waardoor ik 6 jaar lang alleen maar tijdens de vakanties thuis was en na mijn intrede in het klooster nog eens 6 jaar zonder vakanties. Een leemte dus van 12 jaar. Van die periode heb ik alleen maar wat vage herinneringen aan de vakanties, enkele weken met Kerstmis en Passen en de grote vakanties in augustus. Uit die eerste periode herinner ik me nog goed de zondagen. Zondags was de winkel dicht, ook in

het seizoen. Op zaterdagmiddag zeiden vader en de tantes: Denk erom, we zijn morgen dicht. De meeste badgasten zeiden dan: Louter, je hebt groot gelijk dat je morgen dicht bent. Vader hield zich daar consequent aan en er kwam op zondag slechts bij uitzondering een klant voor een boodschap achterom.

Vader is lid geweest van het zangkoor. Hij is daar lange tijd bibliothecaris van geweest. Ik weet nog dat alle graduales mee naar huis gingen. De kapotte bladen werden met plakband hersteld, zodat de zangboeken weer een tijdje mee konden. Zondagmorgen ging hij eerst naar de vroegmis om te communie te gaan - want anders moest je te lang nuchter blijven -, daarna om 10.00 uur naar de hoogmis om te zingen. Vader ging al vroeg naar de kerk om de boeken op de lessenaars van de zangers te leggen met de lintjes op de juiste plaats, zodat er niet te lang gezocht hoefde te worden. Zondagmiddags gingen vader en moeder naar de vespers, en één keer in de maand naar de bijeenkomst van de Derde Orde, die daaraan vooraf ging.

De bibliotheek was in het Verenigingsgebouw, Heereweg 154 (Col. AFJ.L).

Zondagmiddag had hij schrijfwerk voor de winkel. Alles werd bijgehouden op grote bladen, wat ingekocht en verkocht was. Ook kan ik me herinneren dat vader en moeder op zondagmiddag schaak speelden. Dat waren nog rustige zondagen, zonder sport en TV. In de namiddag werd er radio geluisterd, soms naar de vespers, die toen iedere zondagmiddag werden uitgezonden. We luisterden ook graag naar het hoorspel van Ome Keesje op de VARA. Later heb ik begrepen dat het een katholiek in die tijd niet paste om naar de VARA te luisteren. Gelukkig hield vader zich daar niet aan. Hij genoot van Ome Keesje en ik met hem.

Tijdens de oorlog raakte de winkel steeds leger. Veel levensmiddelen waren op de bon. 's Avonds plakten we met zijn allen de bonnen op grote vellen. Dat was nodig om weer nieuw inkopen te kunnen doen. We hadden zelf voldoende te eten tijdens de oorlog, al was de kost soms schraal en de jus waterig. In de tuin naast het huis werden groenten verbouwd en in de tuin lans de Koningsweg gerst. Dat alles om te zorgen voor voldoende eten. Melk haalden we alle dagen bij ome Arie in de polder. De melk werd afgeroomd en van de room werd boter gekarnd. Op de platte buis van de kachel werden zogenaamde platters gebakken, een specialiteit van vader. In die periode werd er ook geruild, bv polsdikke palingen van Dirk Brommer voor rijst. Moeder maakte daar paling in gelei van en dat was bestemd voor hun 12½ jarig huwelijksfeest in april 1944.

In de oorlog werd ons gezin 'uitgebreid' met kinderen uit Amersfoort, die moesten uitwijken vanwege de waterlinie uit het verwoeste Rotterdam en later tijdens de Hongerwinter uit Amsterdam. Ook neven en nichten logeerden vaak bij ons. Er was ook altijd wel een knecht inwonend: Jan van Ome Piet, Martien Bult, Dirk Braas (tevens onderduiker), en na de oorlog Piet Smit en Jan Pronk. In de oorlog woonden ook tante Ans en Sets een tijdje bij ons in. Want die moesten vanwege de bezetter hun huis uit.

In hun huis werd in de voorkamer de openbare school van Groet gehuisvest
In de achterkamer kwam het hoofd van de school, meester Band met zijn gezin te wonen.

We zaten dus alle dagen met veel mensen om tafel. 's Avonds werd er vaak gelezen, in de laatste oorlogsjaren bij kaarslicht, vanwege de verduisteringsplicht. Vaak kwam pastoor Beenakker langs om samen met vader op zolder te luisteren naar de verboden omroep Radio Oranje. Pastoor Beenakker was een optimistische blijde man, die de moederin hield tijdens de oorlog. Als jonge jongen nam ik niet deel aan het gesprek, maar ik denk dat ik mijn oren wijd open had.

Vader was niet iemand die in persoonlijke gesprekken met mij praatte over wat ik moest geloven of doen of laten. De opvoeding gebeurde niet door gesprekken. Het ging eigenlijk vanzelf. Incidenteel via voorvalletjes. Zo herinner ik mij dat ik bij vader achter op de fiets zat, op weg naar dokter Heringa, onze huisarts. Er moest een kies getrokken worden. Vlak voorbij de kruising Heereweg - Voorweg bij Wever draaide hij zijn gezicht naar mij en zei: Jan het doet misschien wel een beetje zeer, maar dat moet je maar opdragen aan de zielen in het vagevuur. Dat maakte toen wel indruk op mij. Het kenmerkte zijn geloofsleven in die dagen, een eenvoudig, kinderlijk geloof. Maar ik neem het hem niet kwalijk. Het leven speelde zich toen af in een gesloten traditioneel milieu. Een ander voorval is mij bijgebleven. Na de optimistische pastoor Beenakker kwam pastoor Wortel, een angstige, scrupuleuze man. Het is een keer gebeurd dat vader tijdens de preek naar buiten ging tot de preek voorbij was. Hij kon absoluut niet tegen die zwaarmoedige preken. Hij wond zich erover op en leed eraan. Ik ben blij dat hij dit voorval onmiddellijk na thuiskomst verteld heeft. Want ook dat bepaalde weer mijn kijk op het leven. Nog een andere gebeurtenis is mij bijgebleven. Op het einde van de oorlog hadden wij inkwartiering van Duitse soldaten. Daar was een

jonge jongen bij van een jaar of 16 uit Konstanz. Hij had het moeilijk, zo ver van huis. Vader troostte hem en zei: nog een dag of veertien en de oorlog is voorbij. Dan mag je naar huis. Ondanks de haat en het verzet tegen de moffen (zoals men toen zei), trad vader heel menselijk en begrijpend op tegenover deze onschuldige jonge soldaat. Zo praatte hij ook met respect en mild over al die niet-katholieke klanten die we hadden.

Soms moest vader onderduiken. Toen Cor Kager in één van zijn huizen in het Achterpadje munitie van de Duitsers had gevonden en daarmee ging slepen moest hij zorgen dat hij weg kwam. Hij vluchtte naar het Waarland. De Duitsers maakten bekend dat zij als represaille een aantal mensen uit de buurt zouden doodschieten. Iedereen zorgde dat hij weg was.

Vader, Piet Leijen, Cor van Ome Gert, Willem de Rode en Frans Pinxter - die net uit de kerk kwam - en misschien ook nog wel onze knecht Dirk Braas

hebben zich kunnen verbergen op de zolder van het PEN-huisje, waarvan Piet Leijen de sleutel had omdat hij bij de PEN werkte. Dat PEN-huisje stond achter het huisje van Willem Schavenmaker, waar in Piet Leijen toen woonde. Overdag hebben ze daar gekaart en 's avonds kwamen ze bij ons haver-moutse pap eten.

Dit duurde enkele dagen, totdat het gevaar geweken was.

Ik wilde net als mijn oom missionaris worden en het gymnasium van het Missiecollege Sint Willibrord volgen in Watersleijde bij Sittard. Maar toen mijn neven - de jongens van ome Arie en van ome Gert, met wie ik altijd speelde - de vakschool in Heithuizen gingen volgen wou ik daar ook naar toe. Toen ik dat aan mijn vader vroeg, zei hij: daar komt niets van in, dan kun je wel in de winkel komen werken. Je kunt kiezen: of het missiecollege of in de winkel. Ik herinner me nog waar dat gesprek je plaatsvond, bij de wasbak in de keuken en het gesprek duurde heel kort. Over zulke persoonlijke zaken praten was niet zijn sterke kant. Ik koos uiteindelijk toch voor het missiecollege.

Groot is de wereld
en lang duurt de tijd,
maar sterk zijn de voeten
die gaan waar geen wegen gaan,
ultreia (verder en verder).

Na haar lange levensweg is rustig van ons heengegaan onze lieve moeder en grootmoeder

CATHARINA MARIA VAN BAAR
sinds 29 september 1974 weduwe van Johan Louter

Geboren op 12 oktober 1907 te Warmenhuizen uit het huwelijk van Jacob van Baar en Cornelia Tamis. Overleden te Hoorn op zondag 29 augustus 1993 in het wooncentrum 'Avondlicht' te Hoorn.

Zwaag: JAN LOUTER
TOOS LOUTER-DAPPER

Haarlem: Hans Louter
Amsterdam: Liesbeth Louter
Fred Bleeker

Zwaag: Joost Louter

Corr. adres: J. J. Louter
Dorpsstraat 65,
1689 ER Zwaag

Moeder ligt opgebaard in Zwaag, Dorpsstraat 65. De avondwake vindt plaats op dinsdag 31 augustus om 19.00 uur in de kerk van H. Joannes de Doper, Heereweg 173 te Schoorl.

Op woensdag 1 september is er om 11.00 uur een woord- en communieviering in bovengenoemde kerk, waarna de begrafenis zal plaatsvinden op het kerkhof.

Catharina van Baar, dorpsfilm 1967, AFJ.L

AFJL

Catrijp Heereweg 149 bazaar van Johan en Catharina Louter-van Baar (Col. AFJ.L).

Bij de familie (vooral de familie in Warmenhuizen) was vader een graag geziene oom, aan wie soms raad of hulp gevraagd werd.

Zo belde ome Jaap van Baar vader op met het verzoek om onmiddellijk te komen bemiddelen: want Dirk en Truus gaan uit elkaar. Vader sprong op de fiets. Maar wie schets zijn verbazing toen hij op de Oude Wal ome Dirk en tante Truus - armpie doorzag wandelen. Toen ome Arie Mekken geld nodig had om een huis met koolschuur te kopen, regelde vader voor hem dat hij geld kon lenen bij de familie Dapper op Aagtdorp.

Toen Jan van ome Arie een huis wilde kopen aan het Achterpad, zei zijn vader, die zo zijn twijfels had: ga maar eens praten met ome Johan. Jan en Annie kwamen een avond praten met vader om te bekijken of Jan dat financieel kon opbrengen.

Vader deed zaken met een aantal firma's. Meestal waren dat firma's waar al jarenlange contacten mee bestonden. Regelmatig kwamen er van die firma's 'reizigers' langs. Die werden in de woonkamer ontvangen, waar ze de gelegenheid hadden om hun artikelen te presenteren.

Vader was dan altijd heel resoluut. Hij had meestal heel weinig tijd nodig om te beslissen. En als hij nee zei bleef het nee, hoezeer de reiziger ook zijn best deed om zijn koopwaar te slijten. Eén keer per jaar gingen ze naar de Jaarbeurs in Utrecht. Daar werden allerlei firma's bezocht en werden nieuwe goederen gekocht. Ze logeerden dan een paar nachten in een hotel. Vader vertelde er altijd heel enthousiast over en zei dan: we hebben het er weer goed van genomen, hetgeen zoveel betekende als we hadden een goed bed en we hebben een lekker scholletje

geeten. Maar het belangrijkste was natuurlijk: we hebben goeie zaken gedaan.

Daarna ging het werk gewoon weer door, rondvragen en boodschappen bezorgen. Het bleef echter niet bij rondvragen alleen. Bij sommige klanten bleef hij erg lang praten. Want die wilden praten of hun zorgen en problemen bespreken. Hij nam daar alle tijd voor, maar raakte dan natuurlijk in tijdnood. En dat leidde er weer toe dat hij bij andere klanten snel weg moest, zodat ze nauwelijks tijd hadden om hun boodschappen op te geven. Knechten als Jan Pronk kregen dan weer te horen: Je baas had nauwelijks tijd voor me.

Er waren ook klanten die hun rekeningen niet betaalden. Moeder drong er vaak op aan dat vader daar achteraan moest gaan. Maar dat deed hij niet graag. Hij had het er moeilijk mee en in een aantal gevallen liet hij het maar zitten. Dat hij door sommigen werd afgeschilderd als een keiharde zakenman klopt dus niet helemaal.

Na de oorlog kregen ze voor het eerst een week vakantie. Later werden dat twee of drie weken. De winkel ging dan dicht. Ze gingen meestal op vakantie in Brabant naar zijn zus (Zr. Vincentia) die in het klooster was, en genoten daar van eenvoudige dingen, praten, kaarten en wandelen. Tante Ans en Bets gingen dan ook mee. Vader en moeder waren dus op de vakanties nooit met zijn tweeën.

In 1963 neemt Jan Pronk: - al vele jaren knecht- de zaak van vader over. In 1968 verkocht vader de zaak aan hem. Van tevoren waren ze bij mij geweest, vader, moeder, tante Ans en tante Bets. Ze wilden praten. Vader, die altijd meteen met de deur in huis viel zei: we scheien d'r uit. Ze wilden daar eerst nog wel met mij over praten. Want als ik alsnog zin had om de winkel over te nemen, moest ik dat zeggen. Ik heb laten weten dat dat niet mijn bedoeling was. Vader heeft tot zijn 65e in 1970 nog wat geholpen in de zaak en is toen helemaal gestopt met werken.

'De Bazaar van Louter', die sinds 1884 bestond, werd na 100 jaar - een paar jaar na vaders dood - Pronk's Supermarkt. Dat werd - tot verdriet van moeder - ook op de gevel geplaatst. Gelukkig heeft vader dat niet meer hoeven meemaken. De huishoudelijke artikelen en galanterieën verdwenen om plaats te maken voor levensmiddelen.

Nadat vader uit de zaak was gegaan heeft hij zich verdienstelijk gemaakt als lid van het kerkbestuur. Hij was betrokken bij het besluit tot het bouwen van de sporthal/toeristenkerk en later het bouwen van een nieuwe kerk. Dat betekende ook het slopen van de oude kerk, hetgeen hem niet door iedereen in dank is afgenomen. Vaak moest ik - ook van familieleden - vernemen: jouw vader heeft gezorgd

dat de kerk is gesloopt. Dat deed mij pijn. Ik wist van vader dat men had afgewogen wat restauratie + uitbreiding van de oude kerk kostte en wat een nieuwe kerk kostte, Dat viel uit in het voordeel van een nieuwe kerk. In ieder geval heeft met name mijn vader ervoor gezorgd dat de prachtige ramen van Joep Nicolaas en het Ypma -orgel konden worden behouden. Zij werden - tegen de zin van de architect Overtoom en de orgelbouwer Vermeulen - overgeplaatst in de nieuwe kerk. De laatste periode van zijn leven was zwaar. De ziekte en het overlijden van zijn zus (tante Ans) op 19 september 1970 heeft hem erg aangegrepen.

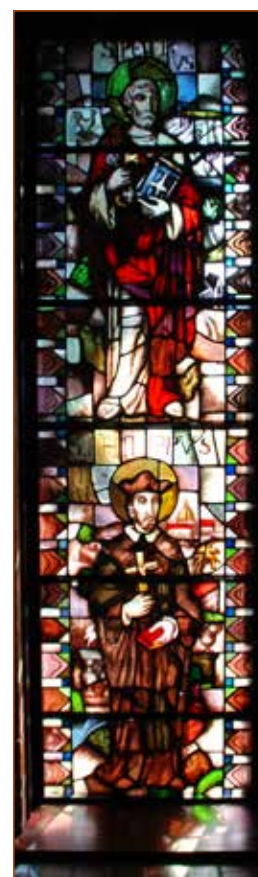
Na zijn veertigjarig huwelijksfeest in het najaar van 1971 zag ik hem met een wandelstok naar huis lopen en dacht: wat wordt hij oud.

Toch heeft hij in april 1972 - samen met Heerroom, moeder en tante Bets - nog een mooie verre reis

gemaakt naar Israël, zijn eerste buitenlandse reis. Een cadeau vanwege hun veertigjarig huwelijksfeest en het vijftigjarig kloosterfeest van Heerroom.

Ruim een maand later - op 29 mei 1972 - verdronk Ruben. Dat was voor hem een enorme klap. Hij heeft daar erg onder geleden. Want hij was gek op zijn kleinkinderen: Hans, Liesbeth, Ruben en Joost. Al gauw bleek dat hij leed aan vernauwde bloedvaten. Dat leidde uiteindelijk tot een amputatie van zijn been vanaf de knie. Hij belandde in een rolstoel en drie maanden later - op 29 september 1974 overleed hij vrij plotseling op een zondagmiddag, terwijl hij aan het patiënten was. Toevallig en gelukkig waren we erbij op dat moment. Hij werd maar 69 jaar.

Jan Louter, oktober 2009

*de ramen van
Joep Nicolaas*

8

Johannes (Jan) Louter
Schoorl 1911/1993
priester

DRS. JAN LOUTER GZN

Jan had al vroeg roeping tot het priesterschap. Wanneer precies wist hij zelf niet. Hij wist het gewoon, priester of pastoor worden zoals onze pastoor Nieman. Na de lagere school ging hij naar het kleinseminarie van de oer Brabantse orde der kruisheren te Uden in 1924, 13 jaar oud. Een hele verandering, maar hij miste de gezelligheid van het gezin en de ruimte van de polder en de duinen waar hij met zijn vader vaak wandelde. Maar de wil om priester te worden was sterker. In 1928 ging hij naar Hageveld. Hij kon goed leren en was de studenten op Hageveld ver voor.

In 1930 naar het grootseminarie in Warmond. Eerst twee jaar filosofie en daarna nog twee jaar theologie. Daar bloeide hij helemaal op. Hij herinnert zich de docent Nico Greiteman nog die Bijbelwetenschap gaf en professor Steur, die filosofie doceerde. In 1936 werd hij door mgr. Huiberts tot priester gewijd. Zijn eerste standplaats als kapelaan was Berkel-Rodenrijs bij Rotterdam, toen nog een agrarisch dorp. Hij moest 12 jaar studie in de praktijk gaan brengen en had daar de grootste moeite mee. Duidelijk voelde hij de enorme afstand tussen boekenwijsheid en praktijk, en hij niet alleen overigens. Amper in Berkel-Rodenrijs gestationeerd kwam er een briefje van mgr. Huiberts of hij hij eens wou komen praten. Jan schrok, “wat heb ik verkeerd gedaan”, dacht hij. Maar het viel mee. Een heel vriendelijk verzoek van de bisschop om in Rome kerkgeschiedenis te gaan studeren. Jan vroeg bedenktijd en kreeg dat ook, de zielzorg in dat plaatsje boeide

Jan Louter

Jan Louter, staatsiefoto als neomist

AFJL

Ma Louter Mors, Gert Louter en Jan Louter voor het ouderlijk huis.

AFJL

Pater Gerrit Louter, pastoor Jan Louter en kapelaan Kees Meereboer verlaten de RK kerk.

AFJL

*Foto t.g.v. het priesterfeest van Jan Louter voor Heereweg143
 voor: Piet en Nico Louter
 achter: Trien Louter, Riet Louter,
 Ma Louter-Mors, Jaap Glorie,
 Jan Louter (neomist), Bets Glorie,
 -Louter, Gert Louter, Cor Louter,
 kapelaan Kees Meereboer.*

*Catrijp zondagmiddag 7 juni
1936, na het lof op weg naar de
receptie (col. AFJ.L).*

hem toch wel. Niet beseffend dat de bisschop zijn baas is en hem er gewoon heen kan sturen. Hij gaat. Rome is natuurlijk een prachtige uitdaging. Schoorl-Rome. Onze Jan treedt hiermee in de voetsporen van een andere Jan van Schoorl, die +/- 1522 zich te Rome vestigde, ongeveer even oud als onze Jan. Hij genoot van Rome, waar je haast van iedere steen de geschiedenis kunt aflezen. Hij maakte van de gelegenheid gebruik om met collega studenten de steden Florence, Venetië, Siena, Napels, Monte Casino e.a. te bezoeken. De Nederlandse kerkgeschiedenis en vooral de periode 1800-1830 had zijn bijzondere belangstelling. Maar de oorlog 1940-1945 diende zich aan. Eerst de aansluiting van Oostenrijk bij Duitsland. Het verbond van Mussolini met Hitler. De inval in Polen van 1939 en in het Westen in 1940. De veiligheid van buitenlandse studenten in Italië kan niet gegarandeerd worden. Hen werd geadviseerd naar hun land terug te keren. Inmiddels was het grootste deel van Frankrijk bezet en was het nog niet zo gemakkelijk om de juiste papieren te krijgen. Tijdelijk is hij nog kapelaan geweest in het plaatsje Valance in het Rhonedal in het z.g. Petain Frankrijk, totdat hij eindelijk mocht doorreizen naar het bezette Neder-

land en de verwoestingen van de oorlog zag, vooral in Rotterdam.

De opdracht voor het kapelaanschap van Bergen lag al klaar. Na een jaar Bergen kwam de bisschoppelijke opdracht: 'Kerkgeschiedenis doceren in Warmond'. Dat gaf weer een verandering van leren naar doceren. En priesterstudenten zijn net als andere studenten. De nieuwe prof uitproberen, maar hem op de kast jagen lukte niet, 'Stalen Jan' werd hij genoemd en dat zegt genoeg.

Het was een turbulente tijd. Er waren nogal wat veranderingen en nieuwe inzichten bij veel theologen in de katholieke kerk. En Rome, die met de hele wereld rekening houdt, niet altijd even soepel. Jan was blij dat hij kerkgeschiedenis doceerde, in plaats van theologie.

Warmond was een tamelijk gesloten gemeenschap en de professoren hadden een vrij cellulair bestaan. Jan kon daar van nature goed tegen. Het seminarie Warmond kreeg geen subsidie. De opleiding voor priester werd geheel door de kerk betaald. De salariering van de docenten was uitgesproken mager. In de bijna 20 jaar dat Jan er les gaf genoot hij een jaarsalaris van f 600,-.

Eind 1960 kwam zijn benoeming tot pastoor van de

O.L.V. parochie te Hilversum. Een heel ander leven dan het stipte en geregelde van Warmond. Hier nooit zeker van je tijd, er hoeft maar iemand dood te gaan en alles moet weer anders. Maar zijn twee kapelaans hebben hem goed ingewerkt. De keren dat hij in Schoorl op vakantie kwam zocht hij vaak de stilte en ging vissen, soms met een broer, genietend van de rust.

Op zijn 65e ging hij met emeritaat. Maar Pinkster 1976 vierde hij eerst nog met zijn parochie zijn 40 jarig priester jubileum. Nadat de nieuwe pastoor was gearriveerd betrok Jan met zijn huishoudster een flatgebouw in Hilversum. Daar heeft hij nog 10 jaar gewoond totdat beiden de ouderdom voelden komen. Nelly ging terug naar haar geboortegrond en Jan verhuisde naar Schoorl, waar hij een appartement kon krijgen op het schoolplein, dichtbij zijn familie. Op 8 februari 1993 overleed hij, bijna 82 jaar oud.

Op weg naar de RK kerk ter hoogte van het verenigingsgebouw Heereweg 154, voor: Jaap Louter (pater Nerusius o.f.m.) door ons heerroom genoemd, hij was toen Gardiaan (overste) in het klooster van Nieuwe Niedorp, Jan Louter GZ. (heerneef) en nog een franciscaan (deken van Alkmaar).

Van de Louters werd wel gezegd dat ze allemaal even mager zijn, wat dat betreft was Jan dan ook een echte Louter. Hij droeg geen grammetje meer mee dan hoogstnoodzakelijk was. (uitreksel uit: 'Een proeve tot portret' van Kees Middelhof bij gelegenheid van het 40 jarig priester-jubileum, pinkster 1976).

9

Maria (Riet) Louter

Schoorl 1918/2006

X (9 kinderen)

Jacobus Krimp

Schoorl 1916/1986

JAAP KRIMP

Jaap Krimp was evenals zijn vader kleermaker van beroep. Daarnaast hadden zij een winkeltje waar je al de textiel benodigdheden kon kopen.

Jaap Krimp was zeer muzikaal. Hij speelde piano en orgel en was jarenlang dirigent van het parochiekoor. Hij was zeer punctueel wat hem helaas wel eens in conflict bracht met leden die het minder nauw namen. Toch een zeer vriendelijk en verdienstelijke man. Jaap Krimp was een zoon van Johannes Krimp uit diens 2e huwelijk met Trijntje Ranzijn, een zus van Maria Ranzijn, Jan Louters 2e vrouw.

Uit dit huwelijk:

1. **Corrie**, geb. te Schoorl op 13 jun 1942, tr. (1) met **Rob Drieling**, tr. (20 jaar oud) (2) te Amsterdam op 2 mei 1963 met **Haverkamp**.
2. **Toke (Catharina)**, geb. te Schoorl op 2 mei 1944, tr. met **Jos Pickkers**.
3. **Jan**, geb. te Schoorl op 10 mei 1945, tr. met **Mirjam Dierckxsens**.
4. **Rietje**, geb. te Schoorl op 1 jan 1947, tr. (26 jaar oud) te Amsterdam op 22 nov 1973 met **Gerard Weel**.
5. **Gerarda**, geb. te Schoorl op 24 jul 1948, tr. (22 jaar oud) te Schoorl op 1 okt 1970 met **Minne Heeringa**.
6. **Berrie (Barbara)**, geb. te Schoorl op 25 dec 1950.
7. **Gert Jan**, geb. te Schoorl in sep 1952, tr. met **Margaret**.
8. **Lucia**, geb. te Schoorl op 13 jan 1958, tr. met **Boelean**.
9. **Jacinta**, geb. te Schoorl op 13 jan 1958, tr. met **Evert Wagenveld**.

AFJL

De winkel van Jaap en Riet Krimp-Louter op Heereweg 187 (Col. AFJ.L).

Trouwfoto van Jaap Krimp en Riet Louter.

10

Petrus (Piet) Louter

Schoorl 1928/2024

X (7 kinderen)

Maria (Riet) Dapper

Schoorl 1932/2024

*Piet Louter***PIET LOUTER**

Toen Piet na zeven jaar lagere school deze op 30 april 1942 verliet was het nog volop oorlog. Het was duidelijk dat Piet schilder zou worden, net als zijn vader. Hij kon desondanks zijn opleiding tot schilder direct al in mei 1942 beginnen bij de broeders van de Heidebloem in het Limburgse Heythuysen. Maar slechts voor korte tijd, want in augustus 1942 werden de gebouwen van de Heidebloem door de Duitse bezetter gevorderd. De hele oorlog door heeft Piet door thuiswerken, dan weer een poos hier, dan weer studerend, gepoogd zich verder te bekwamen. Uiteindelijk pas in

januari 1946 kon hij weer in Heythuysen terecht en voltooide hij zijn opleiding in augustus 1946. Haalde spoedig daarna zijn middenstandsdiploma. Volgde een zaterdagse cursus tot schildersgezel bij het instituut Dirkmaat in Heerhugowaard, was op dansles en leerde in de strenge winter 1946 tevens schaatsrijden en legde bij deze twee laatste activiteiten tevens contacten met zijn toekomstige vrouw Riet Dapper. In 1949 volgde hij met goed gevolg een cursus voor de vestigingswet. 27 augustus overleed zijn vader en ging het bedrijf verder onder de naam: 'Firma de Wed. G. Louter' met Piet als belangrijkste firmant, toen bijna 23 jaar. En kreeg hij in diezelfde tijd zijn eerste grot klus. Hij trouwde 20-05-1954 met Riet

Dapper. Begon in 1961 na een kleine verbouwing, de winkel in verfwaren en behang.

Piet was ook volop bezig in het verenigingsleven. Hij hielp in de parochiebibliotheek met de uitleen. Las veel en kon dus waardevolle adviezen geven. Deed aan toneel maar zijn liefde lag meer bij de decorbouw. Was ongeveer 25 jaar lid van het kerkkoor en eerder al van de gemengde zangvereniging 'Ego Flos'. Vanaf de bouw van 'De Blinkerd' in 1971 zit hij al in het bestuur. Hij kreeg twee zonen in zijn bedrijf. Gerard in 1970 en Lucas enige jaren later. In 1993, 65 jaar oud, is hij gestopt en zetten zijn zonen het bedrijf voort. Samen met zijn neef en zwager Jan Louter is hij gelijk aan de voettocht begonnen naar Santiago de Compostella.

Eenmaal de smaak te pakken loopt hij nu ieder jaar vier a zes weken een bepaalde route. Het Pieterpad, het pelgrimpad, maar vooral in Spanje vanuit diverse plaatsen de aloude pelgrimsroutes naar Santiago. Binnenkort vertrekt hij weer voor vier weken. Vanuit Vezelay, de oude pegrimsroute, tot waar ze komen. Hij heeft nog veel plannen voor de komende jaren. Een brede belangstelling, zowel voor natuur als mensen.

Trouwfoto Piet Louter en Riet Dapper.

AFJL

Het eerste Blinkerdbestuur met v.l.n.r.: boven: Willem Lagendijk, Henk van der Helm, Ad Wurkum, Theo Voogt, Alphons Leysen, Piet Louter, onder: Sebastiaan H,J, Boschma, Reinier Dekker, Hans van Westen (voorzitter), Kees Kater, Grietje Broersma en Jan van der Vegt (Col. AFJ.L).

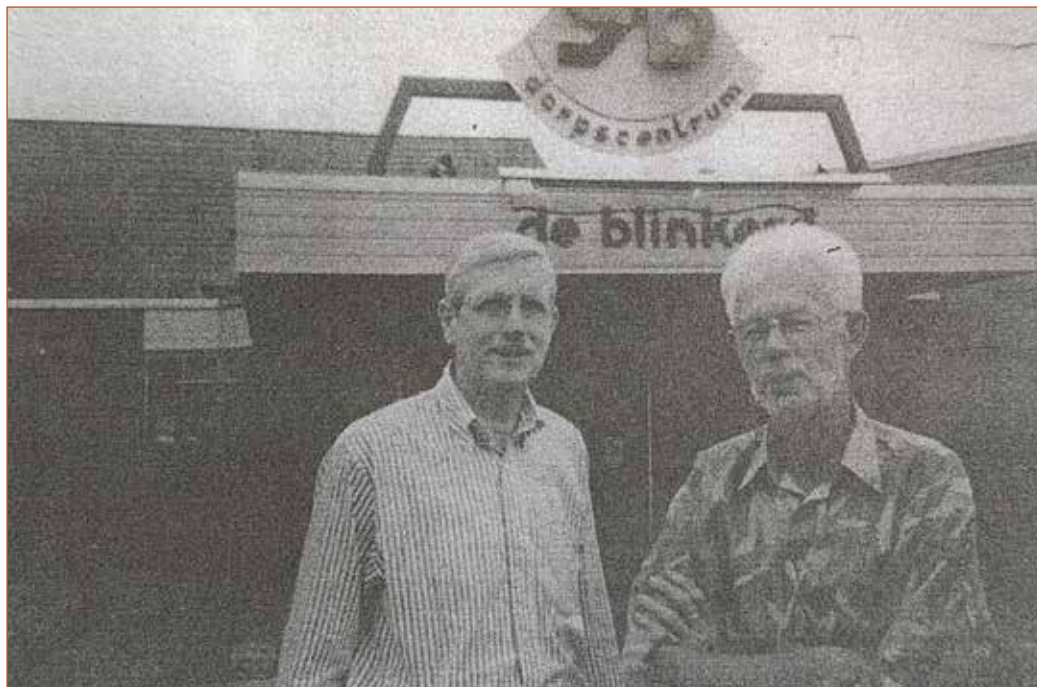

AFJL

De net gebouwde Blinkerd.

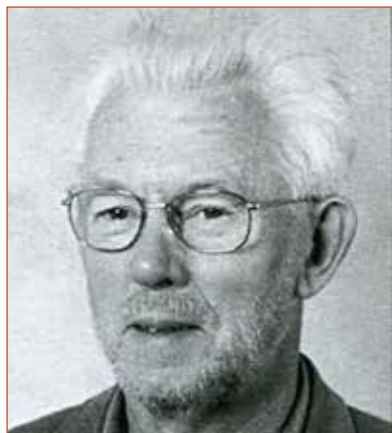
Maria Mors, moeder van Piet Louter.

*Henk Kok (voorzitter) en
Piet Louter (vicevoorzitter)
voor 'hun' Blinkerd.*

Winkel en woonhuis op Heereweg 143 (Col. AFJL).

Piet Louter

Heereweg 143 door Wil de Bie.

Riet Louter-Dapper

10 **BEKENE BEDRIJVEN** **10**
Schilderwerk Louter
 Woninginterieur Pot
 Garage van Langen
 Kapsalon Willy

10 **10**
 Louter, speciaalzaak voor al uw
 verf, behang, glas, schilderwerk.
 Histor, Herberts, Pehalin, Rambo
 Tollens, Exblarot. tel. 1452.

Uit dit huwelijk:

1. **Gerardus Stephanus Johannes (Gerard)**, geb. te Schoorl op 18 sep 1955.
2. **Stephanus Gerardus Maria (Stef)**, geb. te Schoorl op 8 dec 1956.
3. **Maria Elisabeth Johanna (Ria)**, geb. te Schoorl op 3 jul 1958.
4. **Elisabeth Margaretha Maria (Ellie)**, geb. te Schoorl 12 sep 1959.
5. **Johannes Petrus Maria (Jan)**, geb. te Schoorl op 6 jan 1962.
6. **Elisabeth Anna Maria (Lizan)**, geb 17 mrt 1964.
7. **Lucas Petrus Maria (Lucas)**, geb. 11 mrt 1974.

De verfwinkel op Heereweg 143.

*1969
Gerard
Ellie
Stef
Ria*

*1978 Piet en Riet 25 jaar
getrouwd
Piet, Riet, Stef, Gerard,
Ria, Ellie, Jan, Liza en
Lucas.*

11

Johannes (Jan) Louter
Schoorl 1920 -- Schagen 1988
X (9 kinderen)
Annie Bruin
Alkmaar 1926 -- Schoorl 2003

Vabc. **Johannes (Jan) Louter**, zn. van Petrus Jozef (Piet) Louter (IVb) en Clazina Dekker, geb. te Alkmaar op 8 apr 1916, ovl. (81 jaar oud) te Heiloo op 15 dec 1997, tr. (resp. 24 en 22 jaar oud) te Alkmaar op 22 mei 1940 met **Patronella (Nel) Vrouwe**, geb. te Uitgeest op 13 jun 1917, ovl. (97 jaar oud) te Alkmaar op 27 aug 2014.

Uit dit huwelijk:

1. **Petrus Johannes**, geb. te Alkmaar op 3 sep 1941.
2. **Johannes**, geb. te Alkmaar op 21 sep 1942, volgt
3. **Clazina Petronella (Ineke)**, geb. te Alkmaar op 9 feb 1944.
4. **Nicolaas**, geb. te Alkmaar op 27 okt 1945.
5. **Lia**, geb. te Alkmaar op 18 mei 1947.
6. **Anne Marie (Annemiek)**, geb. te Alkmaar op 3 okt 1949.
7. **Frans**, geb. te Alkmaar op 25 dec 1950.
8. **Theo**, geb. te Alkmaar op 3 aug 1952, tr. (resp. 21 en 24 jaar oud) te Haarlem op 29 mrt 1974 met **Hanneke Nijs de**, geb. te Haarlem op 13 nov 1949.
9. **Jos**, geb. te Alkmaar op 17 feb 1957, ovl. (55 jaar oud) te Alkmaar op 9 mei 2012, tr. (beiden 22 jaar oud) te St. Pancras op 17 dec 1979 met **Yvonne Bos**, geb. te Alkmaar op 2 apr 1957.

AFJL

Achterpad 9, woning van Jan en Annie Louter-Bruin.

Voor elke vlinder komt een tijd
dat hij loskomt uit zijn cocon
en de overgang maakt
van donker.....
..... naar het Licht.

**Petronella Louter – Vrouwe
Nel**

overleden in de leeftijd van 97 jaar

echtgenote van: Jan Louter † 1997

moeder en schoonmoeder van:
Peter & Jelly, Jan & Ria, Ineke & Jan, Nico & Ina, Lia
& Frans, Annemiek & Hans, Frans & Ineke, Theo &
Hanneke, Jos † & Yvonne

oma van:
Arjan, Michiel & Gemma, Marco & Inge, Marjan & Jacco,
Ellen, Niels & Marja, Arnout, Roland, Marije & Dennis,
Maarten & Brigitte, Marieke & Sander, Merel, Jörn &
Anja, Lenneke & Guy, Sanne & Maarten, Niels & Sandra,
Ingrid, Dennis & Karen, Rens

oml van:
Zoë, Stefan, Lieke, Melissa, Babette, Jikke, Silje, Elin,
Ayla, Han, Kick, Basten, Thijs, Nouk, Mouri, Milan,
Nienke, Noah, Thijn, Lize, Olivia, Sven, Daan, Jamuna
en Sep

Alkmaar, 27 augustus 2014

Correspondentie adres:
Th. J. Louter
Rijklof van Goensplein 2
2024 AM Haarlem

U kunt afscheid van haar nemen op zaterdag 30 augustus van 14:00 tot 16:00 uur in het stiltecentrum van Zorgcentrum "de Nieuwpoort", Prins Alexanderstraat 25 1814 XK Alkmaar.

De crematieplechtigheid vindt plaats in besloten kring.

12

Gerardus (Gert) Louter
 Schoorl 1924 -- Schoorl
 X
Corrie van Zelm
 Wognum 1929 -- Schoorl

GERT LOUTER

Na zeven jaar lagere school was ik nog te jong om het 'volle leven' in te gaan. 12 Jaar oud mocht ik nog niet van school af en moest nog een keer de 7^e klas doen, maar kreeg van meester Tromp voor sommige lessen een apart boek.

Na de school 1 mei 1937 kon ik direct beginnen bij Arie Duin, die in de boerderij recht tegenover de Smeerlaan woonde. Helpen met allerlei werkzaamheden van 8 tot 12 en van 1 tot 5 uur en dat voor de kapitale som van f 0,50 per dag. Was vaak alleen, want Arie hield niet zo van werken. Hij kon het echter wel. Maar wat duurden die dagen voor mij toch lang. Maar na de zomer had Arie geen werk meer voor mij en kwam ik weer thuis. Regelmatig moest ik ook bij anderen helpen, vaak bij Piet Meereboer, maar ook een paar weken bieten rooien bij ome Jonker en zijn vader.

2 Februari 1939 kwam ik bij Steef Dapper in dienst. Helpen met melkventen langs de weg, maar ook alle voorkomende werkzaamheden. Twee februari 'Vrouwendag' was toen de z.g. verhuurdag voor boerenknechten. De verdiensten waren toen f 2,50 in de week van 's morgens 6 tot 's avonds 6 uur, maar wel met de kost toe. Met al die grindpaden van toen, liep ik wel haast elke 14 dagen een stel klompen van 45 cent af. Maar na een jaar moest ik alweer thuiskomen, want Jan wilde de wijde wereld in.

2 Februari 1940 dus weer thuis. In de herfst van 1939 was er vanwege de oorlogsdreiging de mobilisatie uitgeroepen en was voor de boeren een scheurplicht ingesteld. Dat wil zeggen dat iedere boer, om voedselvoorziening veilig te stellen, een bepaald percentage van zijn weiland moest omploegen voor het telen van graan, aardappelen of iets

Trouwfoto Gert en Corrie Louter-van Zelm.

dergelijks. Dat gaf direct meer werk. En we hadden al ruim 70 are bouw.

10 Mei 1940 viel Duitsland Nederland aan. De eerste jaren viel dat bij ons nog wel mee. Maar begin januari 1943 werd ik opgeroepen voor de Nederlandse Arbeids Dienst. Een half jaar woeste grond ontginnen in Drente. Maar je kreeg tegelijk een militaire opleiding, marcheren met een schop inplaats van een geweer. Maar na een half jaar mocht ik gelukkig weer naar huis. Doch voor korte duur, want nauwelijks 14 dagen later lag er een bevel om in Duitsland te gaan werken, te melden op die plaats en dat tijdstip. Daar toch maar geen gehoor aangegeven en gedurende bijna twee jaar ondergedoken gezeten bij de familie P. Neuvel in Onderdijk. Heel plezierig in dat gezin, maar toch ook wel met heel penibele momenten. Eindelijk mei 1945 de lang

verwachtte vrede, 21 jaar oud en veel tijd verloren van je jeugd door de oorlog.

Thuis helpen het bedrijf weer opbouwen, want de veestapel was door de talrijke veranderingen behoorlijk gedund. Eerst feesten na zo'n lange tijd opsluiting; maar daarna enige tijd cursussen volgen. Het jongerenwerk kwam weer van de grond, met ook het jongerentoneel, waarmee ik net als Kok, actief bezig was. Werd belast met het voorzitterschap van de bibliotheek, d.w.z. zondags na de H. Missen van 9 uur en 10.30 uur de uitleen verzorgen. Maar ook boeken kopen, kaften, catalogiseren en repareren. In die periode tot maart 1967 heb ik ruim 6.500 boeken gekocht. Toen brandde het Verenigingsgebouw met al de boeken af. We, want je doet zo iets nooit alleen, hebben toen een poos met leenboeken gedraaid en hebben na gesprekken met het gemeentebestuur, kunnen komen tot de stichting van de openbare bibliotheek Schoorl. Na realisatie en nog een aantal jaren voorzitterschap heb ik de taak aan anderen kunnen overdragen. In die tijd heb ik nog een zestal jaren regie gedaan van de toneelvereniging van de Land- en Tuinbouw Jongeren in Alkmaar. Volgde een Godsdienstcursus in Alkmaar. En trouwde op 42-jarige leeftijd,

de 29^e december 1966, met Corrie van Zelm uit Nibbixwoud, een zeer persoonlijke en belangrijke stap. Werd gevraagd voor bestuurslid van Het Waterschap Schoorl. Werd daar na enige jaren voorzitter van en na de fusie van de waterschappen in 1977, hoofdingeland van het Waterschap Het Lange Rond, tot mijn 70^e jaar.

Was met onderbreking 12 jaar raadslid in Schoorl voor de KVP en later CDA en bijna 25 jaar lid van de gemeentelijke commissie van natuur en landschap. Was tevens nog voorzitter van de L.T.B. afdeling Schoorl, maar ik moet bekennen dat deze functie wel wat beter vervuld had kunnen worden. Maar hier moest je in overleg met de secretaris, zelf data en agenda samenstellen, wat door andere verplichtingen nogal eens tot uitstel leidde. Doch toen de fusie met de L.T.B. Bergen zich aandienende heb ik die taak aan een jongere kunnen overdragen.

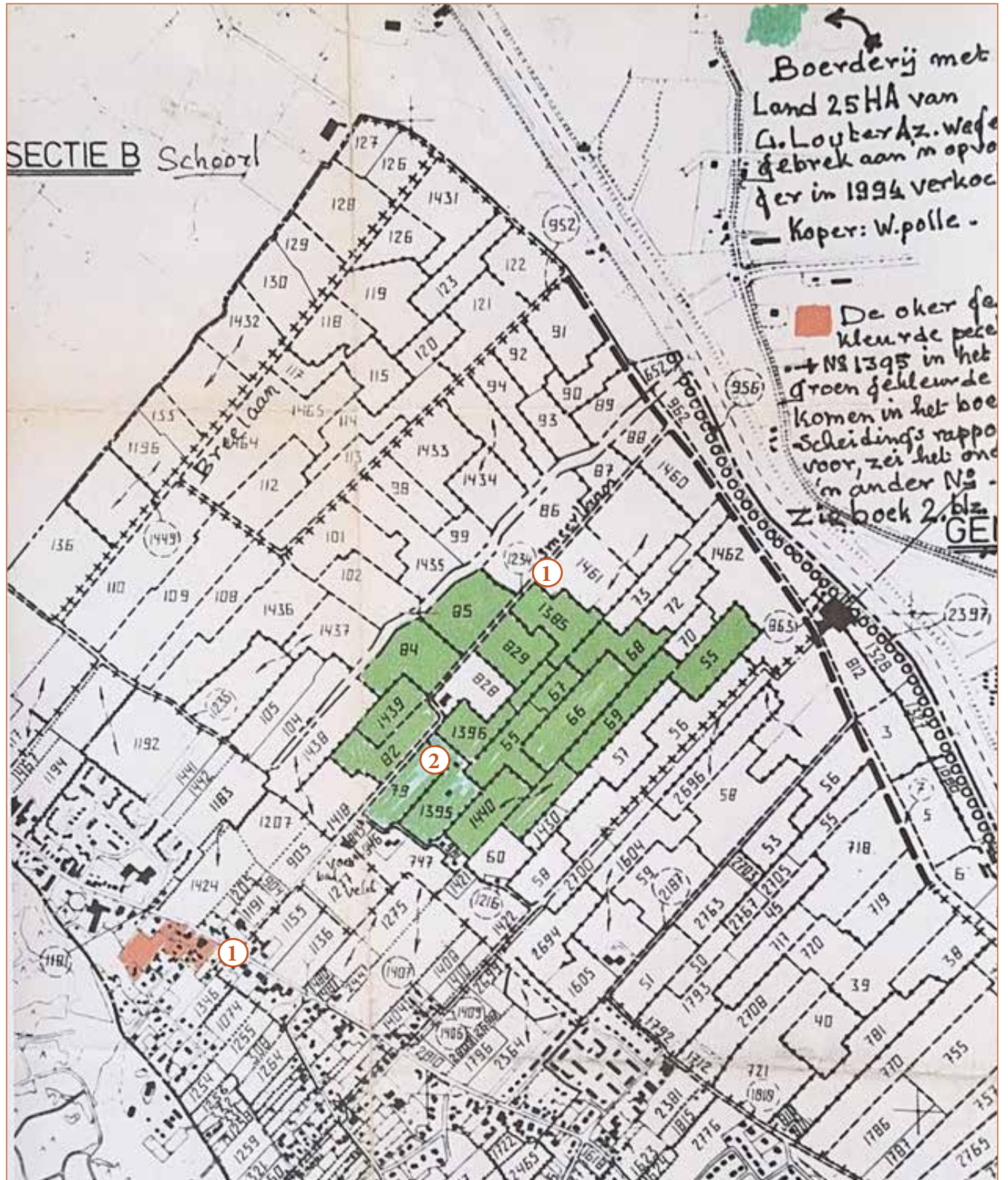
Veel van dat werk heb ik met plezier gedaan, iemand moet het tenslotte doen. Maar 't hield wel in dat ik vooral in de winter vaak 's avonds weg moest en Corrie alleen thuis zal. Het is dus wel mooi om met 70 jaar alles aan de kant te doen en te genieten van veel vrije tijd. En te pogen een Louterboek samen te stellen.

2004, Gert Louter 80 jaar, gevierd in de Blinkerd.

1) Smeerlaan, 2 boerderij van Gert Louter Smeerlaan 12

13

Theodoris (Dirk) Louter

Schoorl 1926/1987

X (6 kinderen)

Gererudis (Guri) Winder

Schoorl 1929/.....

DIRK LOUTER

Toen Dirk van de lagere school kwam, was de oorlog 1940-1945 net begonnen. Dus kwam ook Dirk bij vader op het bedrijf, want doorleren was in die tijd nog niet zo vanzelfsprekend en vader kon er wel een mannetje bij gebruiken. Gert was ook weer thuis nadat hij een jaartje als melkboer bij Steef Dapper had gewerkt. Jan werkte toen bij Siem Meereboer en Siem bij Gert Polle in Tuitjenhorn. Vader had toen 3 ha. bouwland, zo'n 400 kippen en een twintigtal koeien en alles nog handwerk met een paard.

5 Januari 1943 moest Gert voor een half jaar in de z.g.n. Arbeidsdienst. Maar nauwelijks 10 dagen thuis kreeg hij alweer een oproep om in Duitsland te gaan werken. Hij is toen twee jaar ondergedoken geweest in Onderdijk. Vader en Dirk bleven dus over om het werk te runnen, terwijl Dirk ook vaak nog verplicht werd om met paard en wagen te werken voor de Duitse Weermacht. Toen er eindelijk mei 1945 vrede kwam, kon Gert weer terug. Hoelang Dirk nog thuis gebleven is weet ik niet meer, maar op een gegeven moment kwam hij met het idee om melkboer te worden. Hij kon de melkzaak van Cor Kager huren met recht van kopen. En zo is het gebeurd. Bets en Riet hebben hem een aantal jaren geholpen. De hele handel ging met bakfiets en twee transportfietsen. Eerst veel later kwam de motorwagen en nog later de winkelwagen. Het bedrijf bevond zich toen nog bij Cor Kager. Maar in 1950 kon Dirk een huis met schuur van ome Jan Louter (van 't Zand) kopen, Voorweg 118 en werd het bedrijf verplaatst.

28 September 1950 trouwde Dirk met Gurie Winder. Het waren lange dagen voor Dirk, vaak zag je

*Guri en Dirk
Louter-Winder.*

hem nog om 10 uur 's avonds langs de weg gaan. Hij was zeer gezien bij zijn klanten, had een opgevoerd karakter. Was vraagbaak en tevens nieuwsbrenner, met veel gevoel voor humor. Vraag mevr. Besteman van het Achterpad: "Zeg Dirk, waarom luidt de kerkklok?", "zijt ge dan een vreemdeling in Jeruzalem?", antwoordt Dirk. En zij gevat antwoorde: "Nee, maar wij zijn van verre gekomen en weten niet wat hier is gebeurd!" Over bijbelkennis gesproken. Pasen 1973 is Dirk gestopt met zijn melkzaak. De tijden veranderden.

Hij heeft toen nog een paar weken gewerkt voor Smit's bouwbedrijf, maar de mentaliteit daar stond hem tegen. Van de arbeiders, van dat bedrijf, kreeg hij te horen dat hij niet zo hard moest werken. Hij was dan ook blij dat hij augustus 1973 werd aangenomen bij het net gereedgekomen verzorgingstehuis 'Lauwershof' in Oudorp. Hij heeft daar ruim 13 jaar met plezier gewerkt.

Voor iemand die gewend is lange dagen te maken, zoals Dirk, krijgt veel tijd over met een 40-urige werkweek. Hij had dan ook genoeg tijd voor zijn hobby's. Zo maakte hij een spinnewiel en zogenaamde dekenkist met veel snijwerk. Dirk had altijd

Riet en Dirk Louter op de melkventwagen (MEBO) voor het winkeltje (links).

Dirk Louter

Het nieuwe pand van Dirk en Gurie Louter-Winter op Heereweg 118.

En tegenwoordig staat er deze woning (2018).

'Guri' de boot van Dirk Louter.

veel interesses. Zo herinner ik mij dat hij ook een hele studie maakte over het houden van bijen, een hobby die op zijn zoon Jan is overgegaan. Maar zijn grote droom was toch wel het maken van een heuse zeilboot. Na eerst een schaalmodel gemaakt te hebben, begon hij maart 1983 met het grote werk. En naarmate de boot vorm begon te krijgen stond iedereen versteld dat hij dat kon en met zulke primitieve middelen het hout kon buigen en vormgeven.

Helaas heeft hij de boot niet kunnen afmaken. Hij kreeg darmkanker, dat later tot zeer pijnlijke botkanker leidde. Dirk stierf 04-06-1987.

De boot was nog niet af maar ze konden hem overdoen aan een liefhebber, die hem heel mooi afbouwde en de boot uit dankbaarheid 'Gurie' noemde en de hele familie uitnodigde bij de tewaterlating.

Dirk was altijd zeer behulpzaam. Zo hielp hij mij met de koeien toen ze voor het eerst in de z.g. doorloop melkwagen gemolken moesten worden, dit ondanks zijn eigen drukke werkzaamheden.

Dirk was de eerste van ons gezin die stierf. Veel te vroeg, hij was nog maar 60 jaar.

Van Dirk zijn veel verhalen bekend: Zoals gezegd werkte Dirk na zijn melkboertijd nog verschillende jaren in Lauwershof in Oudorp. Daar werkte toen ook een vrouw die de gewoonte had om haar fiets met een dikke ketting op slot te zetten, maar aan het voorwiel wel te verstaan. Dirk had al eens gezegd dat zo iets niets gaf, maar daar was zij niet van overtuigd. Op een dag, dat haar taak er op zat en zij zich huiswaarts wilde begeven en dacht haar fiets te pakken, stond daar alleen het voorwiel, stevig verankerd in het rek - welke oen -. Nou ja, Dirk natuurlijk, maar hij heeft hem weer netjes voor haar in elkaar gezet. En zij was meteen overtuigd dat een andere manier van vastzetten toch veiliger was. Zoals nu eenmaal gebeurt, was er in Lauwershof iemand overleden. Deze overledene was in een kist opgebaard in het mortuarium. Dirk die er al geruime tijd werkte, had gezien dat de meisjes die de kamers deden, ook het mortuarium 'meenamen', altijd op ongeveer dezelfde tijd. Dirk altijd in voor een grap had zich achter een gordijn verscholen. Toen de meisjes in de kamer waren, riep Dirk met een zwak benauwd stemmetje: "Ik wil er uit, ik wil er uit!" De meisjes stonden verward van schrik en holden toen lijkleek de kamer uit. Naderhand is er hartelijk om gelachen.

Om niet de indruk te wekken dat Dirk vooral een grappenmaker was wil ik hier nogmaals herhalen dat Dirk vooral ook een zeer hulpvaardig mens was.

Uit dit huwelijk:

1. **Adrianus**, geb. te Schoorl op 10 jan 1952.
2. **Eduarda Maria (Edith)**, geb. te Schoorl op 20 jun 1953, tr. te Schoorl met **Gerrit Kistemaker**, geb. te St. Maartensbrug op 23 sep 1947.
3. **Johannes**, geb. te Schoorl op 13 aug 1954, tr. met **Margriet Hovens**, geb. te Venlo op 3 apr 1958.
4. **Maria Cornelia (Marry)**, geb. te Schoorl op 21 mei 1956, ovl. (29 jaar oud) te Schoorl op 9 jul 1985.
5. **Gertrudis Catharina (Trudy)**, geb. te Schoorl op 14 feb 1959.
6. **Cornelis Johannes**, geb. te Schoorl op 4 feb 1963

14

Alida (Alie) Louter

Schoorl 1937

X (4 kinderen)

Pieter Bakkum

Bergen 1933/.....

ALIE LOUTER

Alie is als laatste en tiende kind van Arie Louter en Marijtje van der Peet geboren. Het was dat jaar een bijzonder zachte winter, wat Jan de Winter, die gelijk met vader zijn zoon Jaap op het gemeentehuis kwam aangeven, deed zeggen: "Toch nog een klein Wintertje van de winter!"

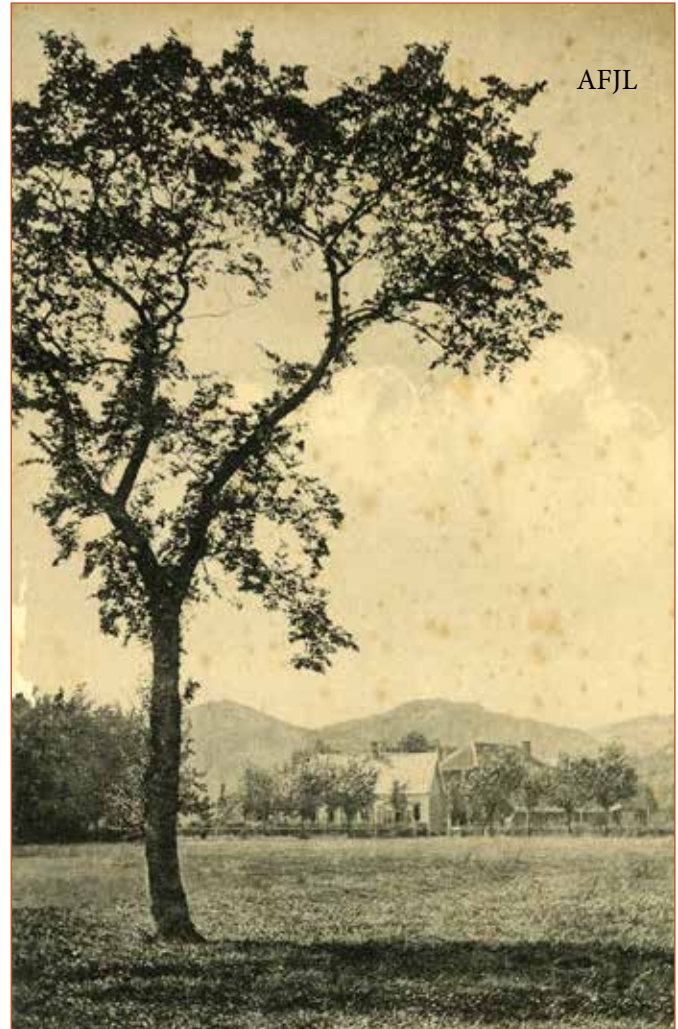
Wat bij Alie opvalt is dat zij zo rustig en bescheiden is en prettig is in de omgang. Te bescheiden, waardoor haar capaciteiten wat onderbelicht blijven.

Voor Alie was het volgen van het lager onderwijs gemakkelijk. Ze was voor iedereen vriendelijk, had veel vriendinnen, maar een bijzondere band had zij toch met Jannie Winder en Corrie Stam.

Haar kunstzinnige uitingen waren als kind al het beschilderen van eieren en het bezig zijn met klei, waarvan een onuitputtelijke voorraad aanwezig was in de polder en die zonder te bakken keihard werd; daar maakte zij allerlei dingen van.

Ze maakte gedichtjes, die ze tijdens de vrije expressies alleen of met anderen uitbeelde. Ook een mop die vader vertelde van iemand die last van een stijve nek had: "Daar is wel af te komen", zei een ander, "Ga maar op je buik liggen" en toen gaf hij hem een loeier met een stuk hout op zijn kont, de man sprong verschrikt op, "wat doe je nou", schreeuwde hij. Door de reactie en de schrik was de nek genezen. Dat werd door Alie omgevormd tot: "Hoe de koningin haar stijve nek kwijtraakte". Het werd opgevoerd door haar met medewerking van anderen met hofdames en lakeien.

Maar het hoogtepunt van uitbeelding was toch wel het Zuid-Afrikaanse gedichtje 'Musketen jagh'. Alie had graag door willen leren, vooral toen Jannie Winder naar de mulo ging. Maar dat leren en dan

Duinweg 62, Aagtdorp (Col. AFJ.L.).

vooral voor meisjes, daar zagen vader en moeder het nut niet van in. De naaischool bij de zusters van Bergen was mooi genoeg. De tijd was nog niet rijp voor de emancipatie.

Alie was opgewekt van aard, zong vaak tijdens het werk, wat moeder trouwens ook deed. Ze paste veel op kinderen van burens en familie. Werkte bij mevrouw Pot en mevrouw Siem Meereboer. Deed graag mee met verkleedpartijtjes, vooral op het Vastenavondbal, in het toen nog bestaande Verenigingsgebouw. En was met een gemaskerd bal zo goed vermomd, dat zelfs Piet Bakkum, die een oogje op haar had, haar niet herkende en danig uit zijn

humeur was. Maar het is toch goed gekomen met het stel. Want Alie trouwde op 30-06-1960 met Pieter Bakkum. Zij was toen 24 jaar oud en ging op Aagtdorp wonen. Ze kregen vier kinderen: Alies, Maartje, Cokkie en Pieter. Alie is nog steeds creatief bezig met pottenbakken, schilderen en tekenen. En houdt veel van werken in haar tuin en kent al haar planten.

*v.l.n.r.:
Kokkie, Alies, Pieter en Maartje Bakkum*

Piet en Alie Bakkum-Louter (foto Els Hartig)

*Het huis, Duinweg 62
Aagtdorp, van Alie en Piet
Bakkum-Louter
(Col. AFJ.L).*

PIET BAKKUM

Piet Bakkum boerde samen met zijn broer Aad op de boerderij 'Hazendaal' (te Aagtdorp), van hun ooms en tantes Dapper. Toen zij ouder werden stopten zij met boeren. 'Hazendaal' werd verkocht. Piet bleef in Aagtdorp en Aad ging in Bergen wonen.

Piet begon aan zijn hobby 'schapen houden'. Hoewel er vroeger gezegd werd "Een schapenhouder komt nooit in de hemel", durfde Piet het wel aan, temeer omdat Alie veel van schapen houdt en alle schapen en lammetjes namen geeft, soms van politieke figuren die nogal in de belangstelling staan en schrijft daar verhaaltjes over.

Schaap Nelie

Een van de belangrijkste schapen is natuurlijk Nelie. Zij is echt niet van gisteren en heeft een belangrijke functie in de kudde. Jammer dat ze iets ouder wordt want ze regelde alles perfect. Ik heb haar nu een andere baan gegeven en die doet ze ook weer heel goed. Ja dat moet af en toe. Dan draait het weer beter. Over draaien gesproken, draaikonten genoeg, Maar de wol van Nelie is het probleem; het kroest te veel. Ze zit er een beetje mee. Ik zeg: "Nelie je moet er misschien wat meer vet in doen!", "Ja" zegt Nelie, "Ik heb het al geprobeerd, maar het lijkt niet te geven, ik ben een echte kroeskop". "Nou Nelie" ze ik, "Wij vinden jou best van de bovenste plank, pardon de beste van de kudde". "Dank je", zei Nelie, "Dat is leuk om te horen" Alie Bakkum-Louter.

Schaap Geertje

Onze Geertje is een verhaal apart. Haar wol is mooi, wit en golvend, 't lijkt wel of het gebleekt is. Maar dat kan natuurlijk niet. Ze is een aardig schaap en in de kudde valt ze niet op, behalve als er schapen van een andere kudde in de buurt zijn. Ze houdt bijvoorbeeld helemaal niet van zwarte schapen of van schapen met hoorns op hun kop, die dus net iets anders zijn. Een beetje discriminerend doet ze dan. Ja en dat hoort niet zo Geertje. Maar ja Geertje trekt zich daar niets van aan. Gaat met haar rug naar hen toe staan en laat rustig iets vallen.

Nou ja, zolang ze niet vechten. Laatst sprong Ivo, de ram van de burens, in de sloot, deed gelijk zijn best bij een paar schapen, met gevolg een paar buitensporige lammetjes.

"Dat krijg je d'r nou van", zei Geertje, weg met die vreemdelingen. Zo is Geertje en van gedachten veranderen zal Geertje wel niet.

Schaap Irene

En wie is nou dat ontzettende lieve schaap dat altijd zo vredig ligt te kijken. We hebben haar niet voor niets Irene genoemd. Als ik het goed heb betekent Irene 'vrede', nou ze is een echte vredebrengster. Altijd leuk met andere schapen en ook leuk voor ons. Daar zijn wij natuurlijk blij mee. Maar wat ze laatst deed, je zult het niet geloven. Irene stond de hele tijd met haar lijf tegen een boom. Wij zagen dat al een tijdje aan, maar Irene bleef staan tegen die boom. Wij d'r heen. "Irene wat doe je toch steeds tegen die boom?" "Nou", zei Irene, "weten jullie dat dan niet?", "daar haal ik energie uit, een boom zit vol met energie en als je er tegenaan staat, dan geeft de boom dat ook aan jou door, daarom ben ik altijd zo energiek". "Ja dit is zo Irene, je bent een gezond schaap". "Maar denk er om je moet gras eten, want daar haal je ook energie uit", zeiden wij. "Maar dat weet ik drommels goed herders die jullie zijn, laat mij maar mijn gang gaan, ik zorg wel voor mezelf.

Uit dit huwelijk:

1. **Alies**, geb. te Schoorl op 16 apr 1961, tr. met **Peter Tabor**, geb. te Helmond op 21 jun 1948.
2. **Maartje**, geb. te Schoorl op 10 mrt 1962, tr. (resp. ongeveer 35 en ongeveer 36 jaar oud) te Schoorl in 1997 met **Fred Voogt**, geb. te Hoofddorp op 24 mrt 1961.
3. **Kokkie**, geb. te Schoorl op 4 jul 1963, tr. (beiden 34 jaar oud) te Bergen aan Zee op 18 jun 1998 met **Damien Mc Govern**, geb. te Cork Ierland op 21 aug 1963.
4. **Pieter**, geb. te Schoorl op 13 mrt 1965, tr. (gescheiden 2014) met **Hoogenhou**, geb. op 26 aug 1961.

16

Adrie Louter

Schoorl 1952

X (2 kinderen)

Annie Verouden

Veldhoven 1957/2024

Vader en moeder, Jan Louter en Annie Bruin, hadden negen kinderen. Adrie was de vierde in het gezin, en eerste zoon.

Adrie werd geboren in een klein huisje achter de hoek van Pot op Heereweg 129. Op deze plek staat nu het huis waar ondermeer Jelle en Dieneke Oud hebben gewoond.

In 1957 verhuisde het gezin naar Achterpad 9. Na de Petruschool in Catrijp ging Adrie naar de ambachtsschool aan de Vondelstraat in Alkmaar.

Op 15 jarige leeftijd gaat hij werken bij Dirk Kroon aan de Molenweg en doet daar zijn eerste ervaring op. Dirk Opdam was zijn leermeester. Met vader Adrie Kroon controleert hij vrijdags de lantaarnpalen. Daar waar de lampen kapot waren was het de taak van Adrie om in de palen te klimmen en de lampen te vervangen. Na drie jaar bij Dirk Kroon gewerkt te hebben gaat hij vervolgens vijf jaar bij installatiebedrijf Homma in Bergen werken. s'Avonds stort Adrie zich op een groot aantal cursussen om zo uiteindelijk een compleet volleerd installateur te worden. In 1991 trouwt Adrie met Annie Verouden, ze krijgen twee zonen Jan en Teun.

Adrie start op 1 maart 1980, 27 jaar, met een eigen bedrijf in de voormalige drukkerij van Volkens en Leegwater aan de Damweg. Maar dat zal niet lang duren want al in 1981 moet hij door ruimtegebrek op zoek naar iets anders. Na eerst zijn oog te hebben laten vallen op de boerderij van Kaag op Heereweg 220 in Groet koopt hij uiteindelijk op Heereweg 163 de Boerenleenbank waar Kees van Egmond de eerste directeur was geweest.

Moeder Annie Louter-Bruin met haar 9 kinderen van boven naar beneden: Lia, Rina, Adrie, Piet, Ben, moeder Annie, Marijke met Wilbert, Anneke en Joop.

Geheel links de plek van het huisje op Heereweg 129. op de achtergrond 'de hoek van Pot', kruising Heereweg en Voorweg.

dD Boerenleenbank op Heereweg 136.

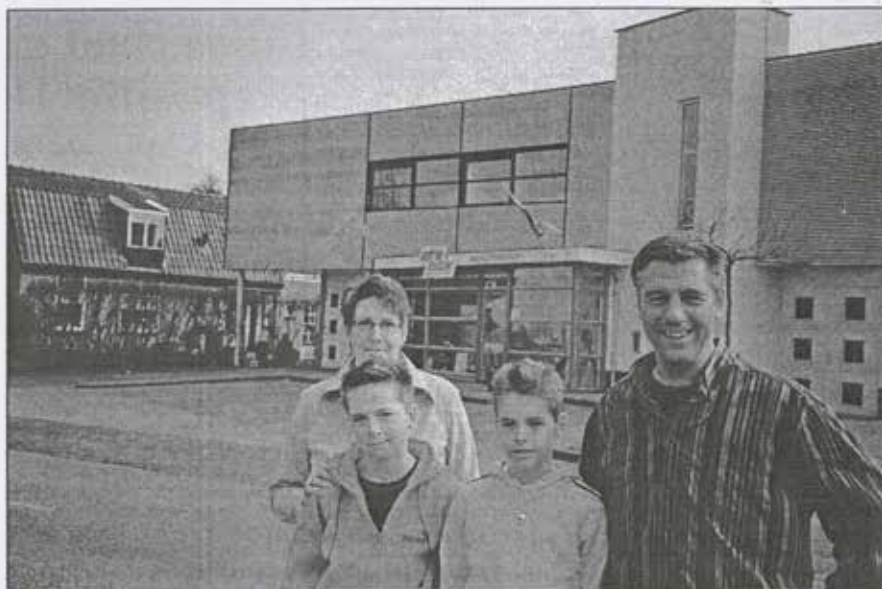
Adrie Louter wilde het liefst vrachtwagenchauffeur worden

Loodgietersbedrijfje werd gerenommeerd installatiebureau

SCHOORL - Vijftientig jaar geleden werd de Schoorlaar Adrie Louter zelfstandig ondernemer. Heel bescheiden overigens. Hij had de ambachtsschool achter zich gelaten toen hij in dienst kwam bij Dirk Kroons' installatiebedrijf, eveneens in Schoorl. Na een avondstudie deed Adrie de nodige ervaring op bij nog een aantal werknemers voordat hij voor zichzelf begon. Het werd een succesverhaal. En dat, terwijl hij ooit vrachtwagenchauffeur had willen worden, in de voetsporen van wijlen zijn vader Jan.

Zijn loodgieterbedrijfje was gevestigd aan de Damweg, in een pand waar tot voor 1980 De Duinstreek werd gemaakt. De jonge ondernemer woonde aan de Houtjeslaan. Hij had zijn administratie aan huis. En om een indruk te krijgen van de omvang daarvan: de wasmachine deed dienst als bureau. Functioneler kon dus niet.

Adrie Louter (52) is een gelukkig mens. Heeft een installatiebedrijf, vanaf volgende week compleet gecertificeerd. Opgebouwd, samen met zijn vrouw Annie en waarin dertien medewerkers eveneens een groot aandeel hebben. Bovendien werken er bij Louter nog eens acht uitzendkrachten. "We groeien nog steeds en zitten nu alweer te krap. Ik ben al een poos in Schoorl op zoek naar grond voor uitbreiding, een loods als een dependance. Op onze eigen locatie zijn we uitgebouwd. We kunnen niet meer naar links, rechts, voor of achteruit". Naast het gebruikelijke reguliere werk staat in Louter een aantal grote klussen te wachten. Zo krijgt hij de hele installatie van een gigantische manege die 'paardenman' Jan Beukers laat bouwen aan de Nieuweweg tussen Schoorldam en Langedijk. En behalve bij particulieren, heeft de firma het onderhoudswerk voor een aantal horecabedrijven in Schoorl, Bergen en Bergen aan Zee.

• Trots op wat er in vijftientig jaar is bereikt. Adrie, Annie en hun zontjes Jan (l) en Teun.

Vooruitzien

Praten met Adrie Louter betekent voornamelijk vooruitzien. Hoewel achterom kijken hem ook niet helemaal vreemd is. Het toont maar weer eens, dat er bergen werk zijn verzet om te bereiken wat er nu tegenover de Schoorlse Blinkerd staat. Adrie begon dus in Schoorldam, samen met zijn rechterhand Peter Westmeijer. Hij, en de andere medewerkers kwamen in de afgelopen weken, op weg naar het jubileum komend week-einde, allemaal voorbij in De Duinstreek met foto en tekst in 'Het gezicht van de zaak'. Het tekent vooral de wijze waarop Adrie en zijn vrouw Annie met hun werknemers omgaan. Het zijn alle vrouwde gezichten van het bedrijf.

Heuse uitdaging

Na het avontuur aan de Damweg wachtte in Catrijp een heuse uitdaging. Het pand van de vroegere Boerenleen-

bank, later Rabo, kwam in beeld. De strijd om de eigendomsrechten tussen de Stichting Sint Jan ter Duin, nu het verzorgingshuis Hoog Duinen, en Adrie Louter duurde een half jaar alvorens de rechter de ondernemer in het gelijk stelde. In 1983 ontving Louter zijn eerste klanten in het verbouwde bankgebouw. Alleen de bankkluis bleef overeind staan in het pand. En in die kluis was de hele bedrijfsadministratie ondergebracht.

Na een paar jaar werden er al weer serieuze nieuwbouwplannen op papier gezet. Deze voorzagen in, zo zou blijken, een dominant bouwwerk waarmee niet iedereen in Schoorl gelukkig was. Niet alleen plaatselijke milieu- en natuurorganisaties maar ook particulieren zagen de nieuwbouw als een enorme smet in het straatbeeld. En daar zat Schoorl niet op te wachten. De architect was echter wat de ruimte betreft aan handen en voeten gebonden. Dat betekende dus 'omhoog'. De stille bezwaarmakers zouden niettemin zich bij de feiten neerleggen.

Grote behoefte

Het installatiebureau voorzag in een grote behoefte, vooral toen Louter zijn bedrijf, zou uitbreiden met de verkoop van witgoed, nadat de goodwill van collega Abbo bij de Louters integreerde.

De loodgieter uit Schoorl heeft zich opgewerkt tot een allround vakman. Langdurige (20 jaar) avondscholing bezorgde Adrie een totaalpakket papieren voor alle benodigde specialismen op HTS niveau.

Wanneer Louter ons na het gesprek uitlaat vraagt hij om 't stukkie bescheiden te houden. "Want", zo geeft hij aan: "Ik heb het allemaal niet alleen gedaan. En dan noemt Adrie de naam van zijn vrouw. Op de valreep lopen we Jeroen, de zoon van Peter tegen het lijf. "Jeroen is onze calculator en werkvoorbereider". De tweede generatie Westmeijer, dus!

JOUKE

De bank wordt omgebouwd tot installatiebedrijf, de voormalige balieruimte wordt showroom, de kluis wordt administratieruimte en de verdere ruimtes worden magazijn en werkplaats.

Met drie man personeel gaat hij daar van start. Na een groot aantal verbouwingen is een indrukwekkend bedrijf het resultaat en dat met 15 man personeel en nog eens 10 ZZP-ers.

Naast het runnen van zijn bedrijf is Adrie ook een echte sportman. Zo was hij jarenlang verbonden aan de gymnastiekvereniging 'Gym', waar hij o.a. verschillende jaren les heeft gegeven. Hoewel hij zelf geen echte voetballer is geweest, is hij door de betrokkenheid bij zijn zonen, ook volop betrokken bij voetbalvereniging 'Duinrand'. Zo heeft hij met een groep vrijwilligers de nieuwe voetbalaccommodatie aan de Smeerlaan gerealiseerd en is hij momenteel voorzitter van een kerngezonde 'Duinranders' met zo'n 300 leden.

In 2017 verkoopt Adrie zijn bedrijf aan Maurice Schouten in Warmenhuizen. Zijn pand, dat hij zelf behield, bouwde hij om in vier appartementen.

het nieuwe installatiebedrijf

Van boven naar beneden en v.l.n.r.: Rijk Westerhof, Frank Hopman, Ron Burger, Ton Koning, Henk Visser, Martin Louwe, Marcel Westerhof, Peter Westmeyer, Nel Beemsterboer, Annie Louter, Fred Roosloot, Teun Louter, Jan Louter en Adrie Louter.

Frans Tamism Kees Burger, Adrie Louter, Tonie Servaas, Peter Westmeyer, Fred Roosloot.

17

Gerard Louter

Schoorl 1955

Gerard ging net als alle kinderen van zijn generatie naar de Petruschool in Catrijp en dat kon hij vanuit zijn ouderlijk huis op Heereweg 143 natuurlijk lopend af. De schoolmeesters Menting, Ruyter en Kager waren zijn onderwijzers. Na de lagere school ging Gerard naar de mulo St. Antonius aan de Geestweg in Bergen. Na één jaar werd de mulo plots een mavo en daar bleef hij nog vier jaar op. In die tijd hielp hij vader Piet al zo nu en dan met het inzetten van ruitjes. Vooral de ruitjes in deuren want die begaven het nogal eens door het te hard dichtslaan van die deuren.

In 1971 ging Gerard in een kosthuis naar Boxtel om daar gedurende vier jaar de schildersschool te volgen. Als 'meesterschilder' keerde hij terug naar Schoorl en werd compagnon van vader Piet. In 1995 kwam ook Lucas in de zaak en gingen zij samen verder. De schilderswerkplaats bleef op Heereweg 143 maar in 2012 werd de winkel overgebracht naar Heereweg 135, in de voormalige winkel van Hildo Pot. In 2022 stopt Gerard en gaat Lucas alleen verder.

de schildersploeg voor de winkel met v.l.n.r.: Thomas Eekhof, Willem Dekker, Ria Louter, Lucas Louter, Ely Louter, Gerard Louter en Kees Bloetjes

Gerard Louter 1993.

Thomas Eekhof, Gerard Louter, Willem Dekker, Ellie Louter, Ria Louter, Lucas Louter en Kees Bloetjes.

Net als alle kinderen van het gezin van Piet en Riet Louter-Dapper is Ria geboren op Heereweg 143 te Catrijp en het derde kind na Gerard en Stef. Doordat Ria daarmee tot de oudere kinderen in het gezin behoord had dat veel invloed op haar jeugd omdat ze daarmee mede betrokken werd bij de begeleiding van het gezin. Want moeder en vader waren druk met de winkel en het runnen van het schildersbedrijf. Op de school in Catrijp was meester Theo Voogt, hoofd van de school, haar meester in de zesde klas.

Na de lagere school ging Ria naar de Antoniusmavo in Bergen en vervolgens deed zij een opleiding gezinsverzorging aan de Kerkelaan, ook in Bergen. Op achttienjarige leeftijd ging Ria vier jaar werken in kindertehuis St. Anna in Halfweg. De kinderen daar waren in de leeftijd van 2 tot 12 jaar. Aanvankelijk verbleef zij daar intern en later nog op kamers in Zwanenburg. Op 22 jarige leeftijd kwam Ria terug in Schoorl, deed een opleiding gespecialiseerd gezinsverzorging en ging ook als zodanig werken.

En dan in 1988, het bloed kruipt waar het niet gaan kan, gaat Ria bij moeder in de winkel. Heel bewust koos zij er voor om niet in de maatschap van het bedrijf te stappen, maar gewoon als werkneemster mee te doen. Als moeder Riet in 2007 stopt met de winkel, neemt Ria haar taak over. Aanvankelijk bestond de handel uit verf, gereedschap, glas en behang

Maar dan volgt de uitbreiding van het assortiment. want er wordt een start gemaakt met de verkoop van gordijnstoffen en raambekleding en nadat eerst de formule Interkleur wordt ingevoerd volgt Decohome Louter en daarna 'Woonprofessional', waarbij het assortiment flinkt wordt vergroot met tapijt, vloeren, gordijnen en raambekleding. maar het is duidelijk dat daar de oude winkel veel te klein voor is zodat in 2012 de opening van een prachtige ruimte wordt gevonden in de voormalige winkel van Pot op Heereweg 135. Begin 2025 stopt Ria haar werkzaamheden in de winkel en gaat met pensioen.

Ria Louter

Gerard, moeder Riet, Ria en Lucas Louter.

19

Elly Louter
 Schoorl 1959
 X (2 kinderen)
Jan Hoogvorst
 Schoorl 1953

Elly is het vierde kind uit het gezin van Piet en Riet Louter-Dapper. Ook Elly gaat naar de nabijgelegen Petruschool en krijgt daar les van juf Cédé, juf Haraats, meester van der Linde, meester Mentink en meester Theo Voogt. Na de basisschool gaat Elly naar de Antoniusmavo in Bergen en vervolgens naar het PCC in Alkmaar. In Amsterdam doet ze vervolgens voedingsleer en met de daar verkregen kennis krijgt Elly een baan als voedingsassistente in het Elisabethziekenhuis in Alkmaar. Ze heeft het daar erg naar haar zin en wordt nog overgeplaatst naar het Centraal Ziekenhuis, ook in Alkmaar. Het in het weekeinde moeten werken met thuis, haar ondertussen gevormde gezin, valt haar zwaar en zo komt Elly

in 1991 voor twee dagen in de week te werken in de zaak van vader en moeder.

Die twee dagen worden er uiteindelijk vier, waarbij

Elly en Ria Louter

niet alleen de winkel maar ook de administratie één van haar taken wordt.

Maar Elly is dan ondertussen niet alleen in de winkel en haar gezin te vinden, zij maakt zich ook verdienstelijk in de de speeltheek, voetbalvereniging Duinrander S en het Dayacomité.

In 2026 gaat Elly met pensioen hoewel ze dan achter de schermer nog wel de boekhouding zal blijven doen.

Ellie en Ria Louter in de oude winkel

20

Lucas Louter
Schoorl 1974
X (2 kinderen)
Bianca van Seventer
Wassenaar 1974

Toen Lucas op de kleuterschool zat was dat nog 'De Poppenkraam' in Catrijp, juf Iet Kaag was daar de kleuterleidster. Twee jaar lang zat Lucas daarna nog op 'De Petruschool' van Catrijp, maar daarna werd het de nieuwe 'Petrusschool' van Groet. Zijn onderwijzers waren o.a. juf Kleverlaan, juf Wesselink, Jan Weyers en meester Theo Voogt.

Na de lagere school ging Lucas voor vier jaar naar de Antoniusmavo in Bergen. Net als Gerard ging ook Lucas intern naar de schildersschool 'St. Lucas' in Boxtel voor vier jaar.

Lucas Louter

De juffen Linda Berkhout en Iet vd Linden-Kaag

boven: Robert Rode, Fenny Moethaan, Robert vd Wal, Karlijn Stoop, Margret Roozendaal, Jack Zwagerman, Marjolijn Borst, Marianne Borst en Annelies Kauw.

midden: Simme Meereboer, Anouska Witte en Karina Kauw.

*onder: Johan Meereboer, Chantal Huig, Reinier vd Brink, **Lucas Louter** en Richard Orie.*

Na deze opleiding moest Lucas 11 maanden in militaire dienst, waar hij chauffeur werd op een drietonner. Nadat dit alles achter de rug was kwam hij bij vader in dienst en daar werd hij al snel samen met Gerard en ook nog vader Piet Louter firmant van het schildersbedrijf. In 2012, toen het oude pand niet geschikt bleek voor uitbreiding van interieur artikelen, werd de winkel ondergebracht in de voormalige winkel van Hildo Pot op Heereweg 135. Sinds 2022 is Lucas de enig overgebleven firmant.

AFJL

Louter Woonprofessionals, Heereweg 135

Lucas, Ria, Elly en Gerard Louter voor in de winkel.